

ADO DEN HAAG

POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | MAART 2025

INTERVIEW
ERIK KOOYMAN

VIA **INSTAGRAM** MET
'GARUDA' NAAR JAPAN

BIJZONDER: **'WIJ SPELEN
EREDIVISIE, HET EERSTE
NOG NIET'**

MOOI, DAT 'EIGEN KWEEK' KANSEN KRIJGT

Kijkend naar de resultaten gaat het met ADO Den Haag 1 momenteel naar den vleze. We staan op een plaats, die aan het einde van de competitie recht geeft op promotie naar de Eredivisie. Overigens, die plek behouden zal nog een hele toer worden. Desalniettemin is het nog niet eens zo lang geleden, dat wij de nodige twijfels kenden over de mogelijkheden van de formatie van trainer Darije Kalezic. Het spel gaf daartoe alle aanleiding. De zichtbaar toegenomen homogeniteit, de sportieve vechtlust en de meezittende geluksfactor, waarop wij trouwens lang hebben moeten wachten, deden de uitslagen gunstig uitvallen. Echt goed voetbal zien wij helaas zelden. Tot dusver kende het ADO Den Haag van dit seizoen eigenlijk maar één echt goed optreden en dat dateert van 18 oktober 2024, thuis tegen Roda JC.

Een dit seizoen nadrukkelijk positief aspect zijn de ruime kansen, die spelers uit de eigen opleiding kregen hun eerste al dan niet officiële speelminuten te maken in de hoofdmacht. En het doorgaans helemaal niet verkeerd doen. Eindelijk krijgt de opleiding de aandacht die het behoort te hebben. Waar leid je dan anders voor op? Prachtig, dat oefenduels tijdens interlandbreaks daarvoor worden benut. Het geeft de talenten het idee, dat zij bij ADO Den Haag kansen krijgen. En voor plotseling vertrekkende spelers van het eerste elftal behoeft niet altijd per se buiten de club worden uitgekeken naar vervanging, omdat het redelijke alternatief veelal in de eigen achtertuin wordt gekweekt.

Een iets andere discussie ontstaat, als ADO Den Haag in de gelukkige omstandigheid komt te verkeren, als het promoveert. Realistisch gesteld staat technisch directeur Joris Mathijsen dan voor de heidense klus door te selecteren. Immers, dan kun je niet meedraaien in de Eredivisie met de selectie in de huidige samenstelling. En misschien is er dan geen plaats voor degenen, die nu het hardst werken aan het bereiken van de promotie. Dat zou sneu en kiezelhard tegelijk zijn. Toch moet dan voor krachten uit eigen jeugd wat meer respijt zijn, al dienen zij hun normen misschien wel hoger te stellen.

Normen hoger stellen geldt wellicht ook voor de opleiding, als ADO Den Haag weer Eredivisionist wordt. Wij draaien behoorlijk mee achter bijvoorbeeld AZ, Ajax, Feyenoord en PSV. Echter, onze jeugdteams winnen echt niet zo maar van die van De Graafschap, FC Groningen, NEC, NAC, PEC Zwolle, FC Utrecht en FC Den Bosch. Ook daar wordt werk gemaakt van de opleiding.

Al met al is investeren in opleiding goedkoper en via een paar uitschieters met wie waarde kan worden gecreëerd zelfs héél rendabel.

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
Maart 2025

Adres:

Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:

Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:

Studie Blanco Haug

Foto's en illustraties:

ADO Den Haag/Angelo Blankespoor
Mar Klaui
KNVB Media
Frans Leermakers
Piaytography

Uit de archieven van:

Jan-Hermen de Bruijn
Erik Kooyman
Frans Leermakers

ERIK KOOYMAN:
BEGENADIGD TALENT,
DAT ANDERE WEGEN KOOS

DOEN WAT UIT JEZELF KOMT, WAT JE LEUK VINDT. ZELFVERTROUWEN, DURVEN, CREATIEF ZIJN. BELANGRIJKE ASPECTEN OM HET BESTE UIT JEZELF TE HALEN. DAARIN SLAAGDE ERIK KOOYMAN, 57 JAAR INMIDDELS, PROGRAMMAMAKER, INTERVIEWER, PRESENTATOR BIJ OMROEP WEST. DAT IS ANNO NU. IN DE TACHTIGER JAREN VAN DE VORIGE EEUW LIEP HIJ ALS GROEBRIJANTJE ROND OP DE AFTRAP. EERST IN HET ROOD-GROENE SHIRT VAN HET AUTHENTIEKE ADO. HIJ STAPTE IN DE LAATSTE FASE VAN DE OPLEIDING OVER NAAR TOENMALIG SAMENWERKINGSPARTNER FC DEN HAAG.

Hij droomde van een bestaan als voetbalprof. Hij manifesteerde zich als een begenadigd voetballer, gezegend met een fijn besnaarde techniek, een heel behoorlijk overzicht en anticipatievermogen. Alleen, de balbehandeling lag een behoorlijke tik aan de lage kant, hij wekte de indruk in het veld te dromen over ideale beslissende passes zoals assists toen nog worden genoemd. Dromen over mooie wedstrijden, successen, juichende en klappende supporters op de tribune. Hoe vaak verstoorde ruwe, duwende, trekkende en tackelende opponenten niet zijn idealistische beelden over voetballen in de top? Trainers, die zijn potentiële kwaliteiten zagen, trachtten hem op allerlei manieren het ideaal wat meer in overeenstemming te brengen met de harde realiteit door beren op de weg te vermijden. Erik Kooyman bleef echter niet de geijkte paden richting het bestaan van voetbalprof volgen, maar week plotseling af van het gangbare patroon door op avontuur te gaan. Naar het destijds nog lang niet zo voetbalminnende Amerika. Naar Louisiana, waar hij op een universiteit het aangename wilde verenigen met het nuttige: colleges volgen en trainen, wedstrijden spelen.

Avonturen beleven

Zijn voetbaldroom bleek dus niet uiteengespat door confrontatie, maar door een andere weg in te slaan, waarbij hij de regie in eigen hand hield. Wel werd – zeker achteraf gesteld – een logisch lijkende lijn, die moest leiden tot voetbal als professie onderbroken met een totaal andere bestemming als gevolg. Het resultaat van het beantwoorden aan zijn gevoel voor vrijheid van denken en doen, de wijde wereld in en avonturen beleven. Erik Kooyman herkent zich in dat geschetste beeld. Koffie drinkend in zo'n echt bij het Haagse uitgaansleven behorende Café De Zwarte Ruiters aan de Grote Markt bekent hij al die kenmerken van vrije expressie van huis uit te hebben meegekregen. Voetballen vond en vindt hij mieters, fascinerend. 'Begonnen bij SV Loosduinen (ook de eerste club van latere ADO'ers Piet de Zoete en Hans Bres, red.), gescout door ADO/FC Den

Erik Kooyman als speler van ADO Den Haag (staand, derde van rechts) in het eerste jaar van de landelijke Coca Cola Jeugdcompetitie.

Haag. Door Lex Schoenmaker en Rob Baan ben ik er naar toegegaan. Maar, blijkbaar was de overgang van Loosduinen naar ADO aanvankelijk te groot voor mij. Begon bij de B-jeugd, toen getraind door Cees Tempelaar. Met spelers als Albert van Oosten, Andro Knel (in 1989 tragisch om het leven gekomen bij de vliegcrash in 1989 met het Kleurrijk Elftal, red.) en Ronald Schildkamp. Helemaal niet verkeerd natuurlijk, maar ik wilde al na twee weken terug naar Loosduinen. Ik vond het niet leuk, al die verplichtingen van dit moeten en dat kan of mag niet. Dat lag helemaal niet aan de spelers en de trainer. Integendeel zelfs. Maar toch... Toen is er een constructie bedacht om bij mijn oude club te blijven en te trainen bij ADO en FC Den Haag. Terug in vertrouwde omgeving en toch in contact blijven met wat uiteindelijk de bedoeling was: volledig overstappen naar ADO en FC Den Haag. Zo is het ook gegaan. Kwam ik terecht in de A-jeugd, een prachtige ploeg, een technisch goed en sterk elftal met spelers als Wimpie Bordewijk, Frans Danen, Michel Adam, Marco Jansen, René Biegel en Eki Korte met Lex Schoenmaker als trainer. prachtige tijd, kampioen geworden, mooie internationale toer-

Uitblazend op de bank tijdens zijn Amerikaanse periode als sportstudent.

nooien, waaronder in Hongarije, bij Honved.'

Familie

'Wat ik ook als machtig heb ervaren was het ADO, dat toen nog een amateurclub was. Een vereniging met veel elftallen, een volle kantine en het warme gevoel, dat je daar had na de training. Het leek wel een familie. Met de komst van de landelijke Coca Cola Jeugdcompetitie nam FC Den Haag de hoogste jeugd ploeg over. Het FC Den Haag met Dé Stoop als voorzitter en Pim van de Meent en Leo Steegman als trainers van dat jeugdelftal. Wel goed, hoor! Maar zeker niet zo gezellig zoals ik ADO heb ervaren. Trainen was top, maar daarna was er niets meer wat ik juist zo leuk vond. Het was klinisch, zakelijk misschien, professioneel, maar allesbehalve gezellig, hetgeen ik ook voor mijn gevoel wel zo belangrijk vond. Ik miste het clubgevoel, die club met die hele staart erachter. Daar was het groot feest, als je kampioen werd. En dan, dat meedoen aan het Internationaal Jeugdtoernooi. Man, man, man, wat was dat geweldig. Spelen tegen grote internationaal gereputeerde clubs, de sfeer op en rond het veld. Waarom is dat er niet meer?' 'Op een bepaald moment wilde ik wat anders. Met nog vier jongens uit Nederland reageerde ik op een oproep om te gaan voetballen in Amerika, in een collegeteam.

Met die gasten ging ik naar Louisiana. Overdag een beetje leren, voor de rest trainen en voetballen. Ik werd daar als middenvelder nooit moe, want om de haverklap werden de linies gewisseld zoals dat bij ijshockey gebeurt. Om één ding niet erg, want je speelde soms bij temperaturen van veertig graden. Na de competitie, die er maar kort duurde, kocht ik met wat studenten een auto. Hebben we door heel Amerika getoerd. Heel veel gezien dus. Machtig, prachtig!'

Studentenleven

'Na terugkeer uit Amerika ben ik gaan studeren in Utrecht. Geografie. En me in het studentenleven gestort. Ook een belevenis. Ben er gaan voetballen, bij Hercules. Wel moeilijk te combineren met het studentenleven hoor. Eerst speelde ik in een wat lager elftal, het tweede. Ik wilde nog maar één keer per week trainen. Maar kwam uiteindelijk toch in het eerste. Wat een verschil van leven daar in de studentenwereld zeg! Van die jongens uit de Schilderswijk bij ADO naar die ballen uit het Utrechtse studentencorps. Een cultuurschok, zeg maar.'

'Werk zoeken? Het kwam allemaal vrijwel spontaan op mijn pad. Stadsradio Den Haag vroeg mij om een sportprogramma te presenteren op de radio. Kees te Gussinklo, helaas al weer enige tijd geleden overleden,

live bij de wedstrijden, ik presentator in de studio. Toen naar Omroep West, daar ging ik live-uitzendingen op tv verzorgen van wedstrijden van ADO Den Haag. Ik mocht commentator zijn. Later deed ik met Jeffrey Huf het ADO Den Haag-journaal. Jeffrey, mooie, kleurrijke gozer, een vriend van mij. Stond trouwens model voor Haagse Harrie, de creatie van Marnix Rueb. Het gaat met de gezondheid van Jeffrey niet goed. Triest, jammer. Hij houdt de moed erin zo goed en zo kwaad als het kan. Maar aan de andere kant, hij heeft het moeilijk'.

Omroep West

Bij Omroep West sloeg Erik Kooyman zijn vleugels verder uit. Het werkterrein beperkte zich niet meer tot sport. Hij werd programmamaker, ging documentaires maken. Met steeds het 'andere onderwerp', analoog aan zijn levensmotto. Achtergronddocumentaires als 'Sabine kan niet lopen, maar doet wel mee aan CPC Loop', het centrum van Den Haag tijdens corona, natuurreportages over de duinen in en rond Den Haag, over de Schilderswijk, gezien vanuit de invalshoek van de politie, maar ook die van de bewoners. Kreeg ik de Stan Storimans Prijs voor. Heel bijzonder, want Stan is omgekomen door oorlogsgeweld in Georgië, terwijl hij zijn werk deed als cameraman. Die docu over de Schilderswijk was natuurlijk geen oorlogsgeweld, maar de omstandigheden waren niet gemakkelijk. Dat maakte, dat de jury mij die prijs toekende.'

Altijd anders

'Ik ben nu bezig met een docu over scholieren van het Johan de Witt College, die een bezoek brengen aan Auschwitz. Het klopt: ik ben altijd op zoek naar het andere verhaal. Zoals ik als voetballer altijd op zoek was dat het andere idee, beweging, zeg maar gerust contrabeweging. Om zo ruimte, vrijheid te creëren.' Anders dan gebruikelijk was ook Erik Kooymans Elfstedentocht. Hij reed de Friese monsterrit, zij het illegaal. 'Nee, ik had me niet ingeschreven, was ook geen lid van de Vereniging De Friese Elf Steden. Toch het ijs op, al moest je allerlei foefjes bedenken om niet van het ijs te worden gehaald. Ja, en de finish gehaald. Gaf mij een geweldig gevoel'.

'Nee, zo vaak kwam ik niet meer echt bij ADO Den Haag. Laatst toevallig wel bij Excelsior uit, om Jim van der Deijl te assisteren. Hoewel die wedstrijd van beide kanten niet geweldig was vond ik het wel leuk er weer eens bij te zijn. Ja, kwam wel eerder bij ADO, op De Aftrap. Toen mijn zoon er voetbalde. Ja, hij had veel talent, maar

Het anders bekijken van Erik Kooyman zoals hier het gezicht op de immense zee supporters bij ADO's kampioensfeest en terugkeer naar de Eredivisie in 2003.

hij raakte geblesseerd. Aanvankelijk wel aandacht van de club, maar omdat die blessure zo lang duurde ebden aandacht en animo wederzijds weg. Is mijn zoon naar HBS gegaan. Niet meer op het hoogste niveau. En nu is hij achttien, skileraar in Oostenrijk. Ook iets anders, afwijkends, niet?

De vader van drie kinderen woont bij de Scheveningse Haven, op het vroegere terrein van de Norfolk Line. 'Mooi zicht gehad op de Volvo Ocean Race en zo. Ook boeiend. En alledaags zie je iets anders. Altijd het andere, wat bij mij hoort, zeg maar.' Interessant, respectabel en bewonderenswaardig, maar door het vermijden van continuïteit ook een kwalitatief creatief hoogwaardige voetbaltalent verloren gegaan. Verdamppt in de mystiek van filosoferen, dromen en avonturen in het vreemde en ongewisse. Met alleen mooie herinneringen aan toen, de jeugd van ADO Den Haag als concrete souvenirs.

Frans Leermakers

MEDEDELINGEN

GEMEENTERAAD OP BEZOEK

Na eerder dit jaar al een delegatie van de Tweede Kamer-fractie van NSC te hebben ontvangen volgde op 2 maart voor de thuiswedstrijd tegen FC Den Bosch een werkbezoek van de Haagse gemeenteraad aan de club. Van de gemeenteraad waren afgevaardigden van de politieke partijen CDA, Denk, Hart voor Den Haag, Haagse Stadspartij, SP, PVDA, VVD, PVV, D66 en GroenLinks aanwezig. Daarnaast waren directeur Jan de Jong van de Eredivisie CV en van de vereniging Wim van Laar, Arjan Verburg en Mark Schenkels eveneens van de partij. Na het openingswoord van algemeen directeur Natascha van Grinsven-Admiraal gaf de KNVB een toelichting op het belang van gastvrij en veilig voetbal. Vervolgens blikt technisch directeur Joris Mathijsen vooruit op de wedstrijd tegen FC Den Bosch, waarna de veiligheidsorganisatie van ADO Den Haag haar aanpak presenteerde. Na een gezamenlijke brunch kregen de raadsleden een kijkje achter de schermen bij de veilig-

heidsorganisatie van de club. De rondleiding eindigde bij de commandokamer, het hart van de veiligheidsoperatie. Voorafgaand aan de wedstrijd werd ook de maatschappelijke tak van ADO Den Haag, #ADOGroen, belicht. Kees Brouwers deelde de strategie en maatschappelijke impact van #ADOGroen en besprak de uitdagingen waarop zij inspelen binnen onze regio. Het werkbezoek werd afgesloten met het bijwonen van ADO Den Haag-FC Den Bosch.

KILIAN NIKIEMA VERLENGT

Kilian Nikiema verlengde onlangs zijn contract met medio 2027. De doelman komt sinds 2016 uit voor ADO Den Haag. Daarvoor speelde hij voor SV Voorshoten'97. Kilian maakte zijn debuut voor het eerste elftal op 12 mei 2023 in de thuiswedstrijd tegen FC Dordrecht. Op internationaal niveau speelde de in Voorburg geboren Nikiema aanvankelijk voor verschillende Nederlandse jeugdelftallen, maar koos hij uiteindelijk voor de nationale ploeg van Burkina Faso, het geboorteland van zijn vader.. Op 4 september 2019 maakte hij zijn debuut in een oefeninterland tegen Libië. Tot aan de interlandbreak van maart heeft hij zeven interlands op zijn naam staan, waaronder drie oefenwedstrijden, twee Afrika Cup-kwalificatieduels en twee WK-kwalificatiewedstrijden. Proficiat, Kilian!

ONDERSCHIEDINGEN

ADO Den Haag heeft niet alleen de derde periode in de Keuken Kampioen Divisie winnend afgesloten, er vielen nog twee onderscheidingen de geel-groenen ten deel. Jari Vlak werd gekozen tot beste speler van de derde periode. En Darije Kalezic kreeg de meeste stemmen als blijk van waardering voor de prestaties die het elftal leverde onder zijn leiding.

Gefeliciteerd heren!

BIANCA KOPPERS

Wij zijn terecht geattendeerd op een verkeerde foto, die is geplaatst van ADO Den Haag Post van februari. Vandaar hierbij de juiste foto van Bianca Koppers, die nu de belofte traint en coacht als opvolger van de tot hoofdtrainer van ADO Den Haag Vrouwen benoemde Mark Glotzbach. Onze excuses voor de vergissing. Tegelijk feliciteren wij Bianca met het feit, dat zij is toegelaten tot de cursus VC 4 Jeugd van de KNVB. En wij wensen haar daarbij alle succes toe.

EERSTE CONTRACT

Illaij de Ruijter heeft zijn eerste contract in dienst van ADO Den Haag getekend. De 18-jarige rechtsback startte het seizoen nog bij het O19-elftal, maar mocht gedurende het seizoen steeds vaker aansluiten bij het eerste team. Zijn goede ontwikkeling en optredens in de hoofdmacht zijn nu beloofd met het eerste contract dat loopt tot medio 2027. De Ruijter begon zijn jeugdcarrière bij Excelsior Maassluis, voordat hij in 2014 werd opgepikt door Feyenoord.

Acht seizoenen lang doorliep hij de jeugdopleiding van de Rotterdammers, totdat ADO Den Haag zich in 2022 meldde. Daar sloot hij aan bij het O17-elftal. Na twee volledige seizoenen in de jeugdopleiding van ADO Den Haag werd de talentvolle rechtsback dit seizoen steeds vaker bij het eerste team betrokken. Zijn debuut liet dan ook niet lang op zich wachten. Op 1 november 2024 maakte De Ruijter zijn eerste officiële minuten in het uitduel tegen FC Eindhoven. Opmerkelijk genoeg maakte hij een dag later pas zijn debuut in Onder 21! De volgende mijlpaal volgde op 7 december 2024, toen hij in de basis van het eerste elftal mocht starten tegen SC Cambuur.

Alle goeds en succes voor de toekomst, Illaij!

INTERNATIONALS VLIEGEN WEER UIT

Drie spelers van het eerste elftal van ADO Den Haag vlogen weer eens uit tijdens de interlandbreak. Kilian Nikiema maakt deel uit van de selectie van Burkina Faso voor de WK-kwalificatiewedstrijden tegen Djibouti (21 maart) en Guinee-Bissau (24 maart). Sekou Sylla wacht met de nationale selectie van Guinee WK-kwalificatieduels met Somalië (21 maart) en Oeganda (25 maart). Lee Bonis heeft met de selectie van Noord-Ierland vriendschappelijke interlands op het programma staan tegen Zwitserland (21 maart) en Zweden (25 maart). Succes, heren!

OVERLEDEN

In de afgelopen weken ontviel ons een aantal oude bekenden. Oud-speler Leo Pluimgraaff overleed op de leeftijd van 82 jaar. Oud-trainer Evert Teunissen stierf op de gezegende leeftijd van 95 jaar. Elders in deze ADO Den Haag Post wordt hierop nader ingegaan.

Zwaantje Vink, de weduwe van oud-sportwethouder Piet Vink, overleed op 8 februari jl. Zij bereikte de leeftijd van 96 jaar. Jopie de Wit, de weduwe van het hoofd van het kantoor van de Haagse Voetbalbond Dick, ging heen op de leeftijd van 93 jaar.

Vlak voor het sluiten van de redactie van deze ADO Den Haag Post kwam het bericht van het overlijden van oud-voorzitter Henk Werkhoven van FC Den Haag op de leeftijd van 89 jaar. Hij fungeerde als preses van 1989 tot en met 1992. In de volgende uitgave van dit blad zal nader worden ingegaan op het overlijden van Henk Werkhoven.

Alle nabestaanden wensen wij alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet om het grote verlies.

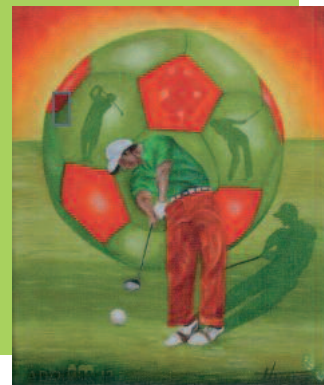
DEBUUT

Alexander Veselov maakte op 4 maart in 's-Gravenzande zijn debuut voor het Nederlands elftal onder 15 jaar. De jonge Oranje-leeuwen wonnen met 2-0 van Luxemburg. Alexander speelde de hele wedstrijd. Gefeliciteerd!

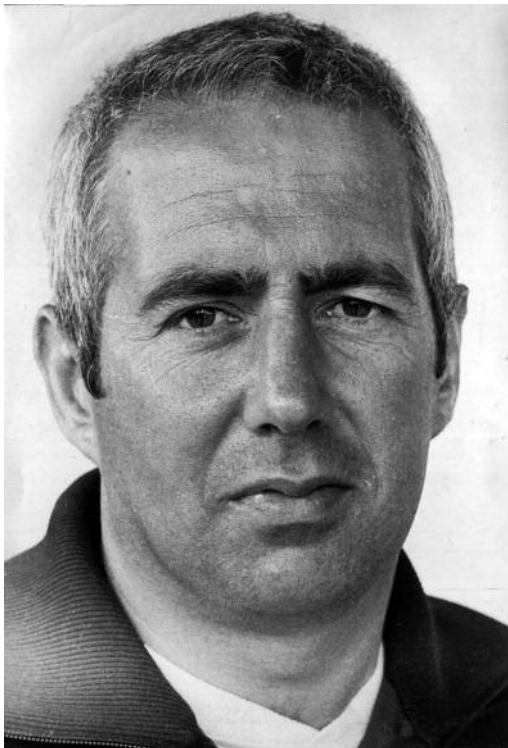
PENSIONADO-DAG

De ADO PensionADO's houden op 6 juni a.s. hun traditionele reüniedag. Ook ditmaal is Ockenburgh Golf de plaats van handeling. De golfers, aangevuld met een aantal prominente oud-voetbalprofs, beginnen al in alle vroegte. De deelnemers aan het middagprogramma wacht een programma met activiteiten als putten, jeu de boules en darts. Het laatste onderdeel is nieuw op de PensionADO-dag. De dag wordt afgesloten met de reünie en een lopend buffet.

HERINNERING AAN... EVERT TEUNISSEN

OOG VOOR JEUGD, ALTIJD UITDAGEND NAAR ROUTINIERS

OUD-TRAINER EVERT TEUNISSEN VAN FC DEN HAAG OVERLEED OP 28 FEBRUARI OP DE HOGE LEEFTIJD VAN 95 JAAR. HIJ WAS SINDS HET OVERLIJDEN VAN KEES RIJVERS 2 MAART 2024 OP 97-JARIGE LEEFTIJD, **DE OUDSTE NOG LEVENDE OUD-TRAINER** IN HET NEDERLANDSE BETAALD VOETBAL. RON DELLOW IS ONDER DE OUD-TRAINERS UIT HET BETAALDE VOETBAL DE OUDSTE GEWORDEN. HIJ BEREIKTE DE LEEFTIJD VAN 99 JAAR. HIJ OVERLEED IN 2013 EN TRAINDE ONDER MEER SHS.

Evert Teunissen diende FC Den Haag als trainer van zomer 1972 tot zomer 1974. Hij volgde de succesvolle

Vaclav Jezek op, die van de autoriteiten in zijn vaderland Tsjechoslowakije na drie seizoenen diende terug te keren om er bondscoach te worden. Opvolger Teunissen bezat destijds al een reputatie oog te hebben voor jong talent en deze met succes te kunnen ontwikkelen. FC Den Haag bezat in het begin van de jaren zeventig een veelbelovend jeugdelftal, dat werd beschouwd als het beste aller tijden, met talenten als onder anderen Martin Jol, Tscheu-la Ling, John Dusbaba, Kees Storm, Boudewijn de Geer en Leen Swanenburg. Een team waarvan toenmalig hoofd opleidingen Rob Baan de basis legde en waarmee zijn opvolger Huib Ruijgrok de nationale jeugdtitel veroverde.

De piepjonge Evert Teunissen als trainer van De Volewijckers alias 'De Mosveld Babies' in 1958-1959.

Teunissen had de basis van zijn faam als talentontdekker en -ontwikkelaar gelegd bij De Volewijckers. Na een actieve voetballoopbaan bij ZVV (Zaandam) en Bloemendaal stelde de Noord-Amsterdamse club hem in 1953 aan als jeugdtrainer. Hij haalde uit de hoofdstad en omgeving spelers als Hassie van Wijk (die overigens in 1963-1964 zou uitkomen voor ADO), Gerrie Clement, Piet Boogaard, Wout Schaft en Frits Soetekouw (werd international). Toen Teunissen in 1956 hoofdtrainer van De Volewijckers werd voegde hij deze talenten samen met de al aanwezige veelbelovende spelers als Henk Ellens, Henk Looijen, Frits Kick en Dirk de Ruiter toe aan het eerste elftal, dat furore maakte als de Mosveld Baby's. Het Mosveld was de naam van het tussen de huizen gelegen complex, waar de club destijds speelde. De Volewijckers promoveerde in 1961 naar de Eredivisie. Echter, toen was Teunissen al vertrokken naar FC Hilversum, waarmee hij promotie zou bewerkstelligen. Hetzelfde lukte hem bij zijn volgende club De Graafschap. Daarna was Teunissen trainer bij Heerenveen, Heracles en Fortuna SC (waar hij te

maken kreeg met het ontluikende talent Huub Stevens, de latere PSV'er, international en trainer).

Door het noodgedwongen vertrek van Vaclav Jezek wilde FC Den Haag in 1972 een Nederlandse trainer met oog voor talent en resultaat. Het eerste bleek geen probleem, voldoen aan het andere aspect zou door diverse oorzaken moeilijker te realiseren zijn dan de club destijds gewend (subtop Eredivisie) was. Pech vanwege blessures van belangrijke krachten (de nieuw aangetrokken Noor Thor Fulgset en de Zweed Bo Augustsson en later Aad Mansveld en het vertrek van Dick Advocaat naar Roda JC) vormden een factor van betekenis. FC Den Haag deed intussen wel mee aan het Europa Cup II-toernooi, waarin het in de eerste ronde werd uitgeschakeld door Spartak Moskou (uit 1-0, thuis 0-0). In de zomer van 1973 hevelde Teunissen in één klap het grootste deel van het talentvolle jeugdelftal van ADO, dat in kort daarvoor met groot machtsvertoon Nederlands kampioen was geworden, over naar de selectie van het eerste elftal. De gedachte was, dat de jonge talenten in staat werden geacht op het hoogste niveau goed mee te draaien aan de hand van de aanwezige routiniers als Mansveld, doelman Ton Thie, Piet de Zoete, de Noor Harald Berg, Joop Korevaar en Simon van Vliet. Het team boekte zeker aardige resultaten zoals onder meer een sensationeel gelijkspel van 3-3 in de Rotterdamse Kuip tegen Feyenoord. Dit noopte Voetbal International FC Den Haag uit te roepen tot toekomstig titelpretendent ('Kampioen van 1977'). Het was ook de tijd van 'Oom Aad (Mansveld) en zijn neefjes. Een regelrechte stunt was de thuiszege, die FC Den Haag boekte in oktober 1973 tegen Feyenoord in een periode, dat Hans Bres ruim een maand lang met zijn rake afstandsschoten, de zogenaamde Bresbommen, de ene victorie na de andere aaneenreeg. Dat jeugdig talent vaak na een veelbelovende periode te maken krijgt met een terugval bleek niet te voorkomen. Zeker niet, nadat Aad Mansveld langdurig geblesseerd raakte en daardoor zelfs het WK 1974 met Oranje in West-Duitsland misliep.

Met jonge spelers kon Evert Teunissen uitstekend overweg, routiniers hadden respect voor hem, maar stonden wat gereserveerder tegenover zijn benadering en aanpak. Hij kreeg de bijnaam 'Panda' vanwege de grijze flanken in het haar en zijn goedmoedige karakter. Nadat FC Den Haag in Teunissens matige tweede jaar in het Zuiderpark als dertiende eindigde wilde het bestuur opnieuw een buitenlandse trainer, die meer het accent

Evert Teunissen met de selectie van FC Den Haag in zijn eerste jaar in het Zuiderpark.

zou leggen op resultaat. Hierdoor werd de Joegoslaaf Vujadin Boskov de opvolger van Teunissen, die vervolgens voor de tweede keer De Graafschap onder zijn hoede nam. Na zijn verblijf in Doetinchem zocht Teunissen het in het buitenland, bij het Noorse Steinkjer. Eerder was hij niet ingegaan op een aanbieding van Bodö Glimt, waar Harald Berg na zijn vertrek bij FC Den Haag was teruggekeerd.

Teunissen sloot zijn trainersloopbaan af als bondscoach van het Nederlands zaalvoetbalteam. Hij had intussen al de nodige functies bij de KNVB in Zeist uitgeoefend in de opleidings sfeer. Met oud-bondscoach Georg Kessler en oud-trainers Meg de Jongh en Joop Brand stond hij aan de basis van het Jeugdplan Nederland. Ook had hij een voornaam aandeel van het JVSL, een cursusplan voor vrijwillig kader in het amateurvoetbal. Creativiteit kon Teunissen evenmin worden ontzegd. Met auteur Henk Nieuwenkamp schreef hij een boek over zaalvoetbal en was hij betrokken bij het ontwerp van het logo van De Graafschap (het zogenaamde G-tje) en een schoen van het merk Quick (Quick Talent). Buiten het voetbal was Evert Teunissen met zijn vrouw eigenaar van een sauna 'Dug Out' in Doetinchem, waar zij zich uiteindelijk zouden vestigen.

ADO Den Haag is Evert Teunissen dankbaar voor alles wat hij voor de club heeft gedaan en betekend. Zijn nabestaanden wensen wij alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

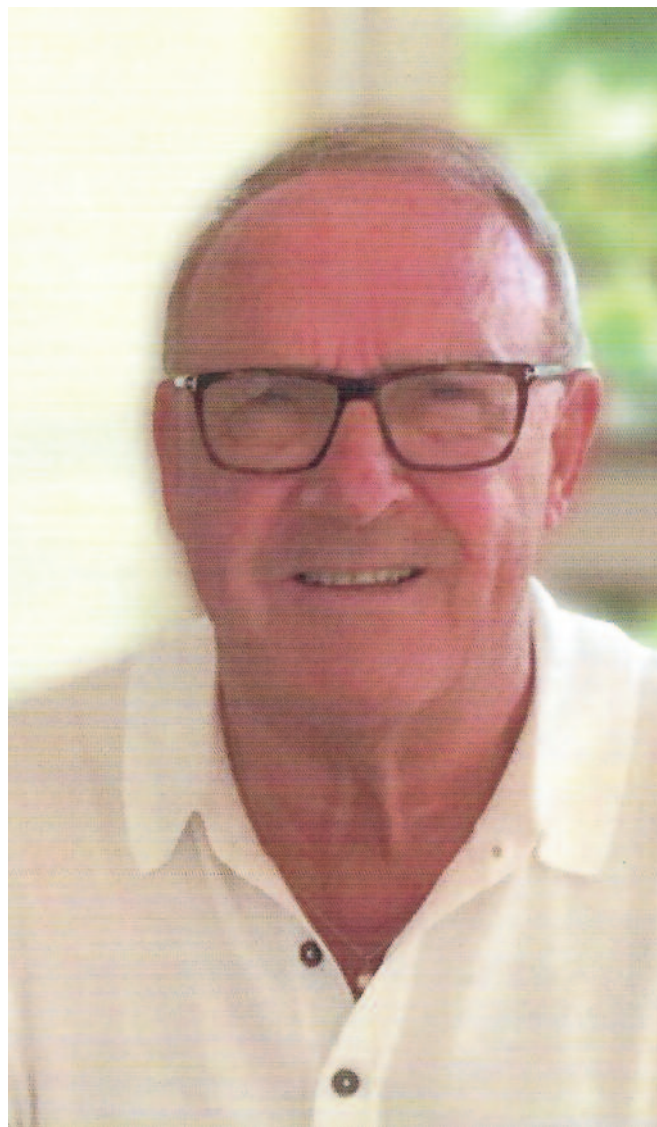
HERINNERING AAN... LEO PLUIMGRAAFF

'DE BLONDE PIJL' UIT KATWIJK

EEN **VLEUGELFLITSER** OP RECHTS MET EEN STRAK, ZIEDEND HARD SCHOT IN DE BENEN. ZO HERINNEREN GENERATIEGENOTEN UIT DE BEGINJAREN ZESTIG ZICH LEO PLUIMGRAAFF. '**DE BLONDE PIJL**', AFKOMSTIG VAN QUICK BOYS, SPEELDE VIER JAAR VOOR ADO, **VAN 1961 TOT ZOMER 1965**. EERST IN DE BETAALDE JEUGDPLOEG, DAARNA VOORNAMELIJK IN HET TWEEDE ELFTAL. ENKELE KEREN LIET ADO'S TOENMALIGE TRAINER ERNST HAPPEL HEM OPDRAVEN IN HET **EERSTE ELFTAL**. EEN KEER SPEELDE HIJ IN EEN COMPETITIEWEDSTRIJD, OP MAANDAG 18 MEI 1964 (TWEEDE PINKSTERDAG) IN DE THUISONTMOETING MET HERACLES (2-2). OP 2 MAART OVERLEED LEO PLUIMGRAAFF OP 80-JARIGE LEEFTIJD.

Leo Pluimgraaff werd als zestienjarige gescout door ADO's oud-speler Daaf Westhoven. In het Zuiderpark maakte hij als jeugdspeler en als speler van het tweede elftal mooie jaren mee. Met generatiegenoten als onder anderen Aad Mansveld, Theo van der Burch en René Pas nam hij als speler van het hoogste jeugdelftal deel aan diverse grote internationale toernooien (onder meer bij Rapid Wien). Ook manifesteerde Leo Pluimgraaff zich diverse jaren op het grote Internationale jeugdtoernooi van ADO zelf. Hij kreeg ook de bijnaam van 'blonde pijl', analoog aan Alfredo di Stefano, la sueta rubia, de befaamde schutter van Real Madrid in de jaren vijftig en zestig.

In de zomer van 1965 keerde Leo Pluimgraaff terug naar Quick Boys. In die periode trouwde hij met Nel Haasnoot en had het druk met zijn werk in de slijterij van zijn vader,

die hij later met zijn vrouw zou overnemen. Quick Boys was maar wat blij met Leo's terugkeer naar het Katwijkse Sportpark Nieuw-Zuid, want het werd prompt kampioen en promoveerde naar de eerste klasse van het zaterdagamateurvoetbal. In 1972 ging hij met vrienden in een lager elftal spelen. Leo wilde daar zelfs gaan keepen. Echter, toenmalige hoofdtrainer Leo Halkes haalde hem snel terug naar het eerste elftal, omdat Quick Boys zich moest zien te handhaven. Een missie die slaagde. Bondscoach Evert Sterk selecteerde Leo Pluimgraaff voor het Nederlands zaterdagelftal. In 1965 was de blonde speler nog reserve, maar in de jaren 1967 en 1968 mocht hij zich basiskracht van Oranje noemen. Het meest speelde dit elftal tegen Saarland, België en Frankrijk. Met de laatste twee landen streed het Oranje der zaterdagamateurs in toernooivorm om de Coupe Fernand Chanelle.

Leo Pluimgraaff als speler van ADO.

Zomer 1975 stapte hij over naar Quick Boys' aartsrivaal Rijnsburgse Boys. Dat viel in Katwijk niet lekker. De Rijnsburgers timmerden aan de weg en promoveerden met Leo Pluimgraaff van de derde naar de tweede klasse. Een jaar had hij excentrieke Atte Bouma als trainer, die zeer lang haar (tot net boven de middel droeg en volgeling was van de religieuze Bhagwan-leer. Na vier jaar RB keerde Leo Pluimgraaf opnieuw terug in Katwijk om 1985 een punt achter zijn actieve voetballoopbaan te zetten.

Privé deed Leo het altijd uitstekend. Na de slijterij begon hij een florierende sportzaak in Katwijk, die echt goed meeging met de trends van de tijd. Was het eerst voetbal, dat de klok sloeg, daarna volgden tennis en skeeleren. Later droeg hij zijn zaak over aan zijn

tweelingzoons Gert Jan en Leonard. Ook Leo's schoondochters waren actief in de zaak, die overigens uiteindelijk de richting opgingen van dames-, heren- en kindermode.

Enkele keren keerde Leo Pluimgraaff terug bij ADO Den Haag om herinneringen op te halen met oude bekenden rond de wedstrijden van het eerste elftal in het B!ngoal Stadion. Dat deed hij in gezelschap van zijn zoon Leonard, die na diens actieve voetballoopbaan naast het werk in de sportzaak al jaren de rol van technisch manager vertolkt bij Quick Boys.

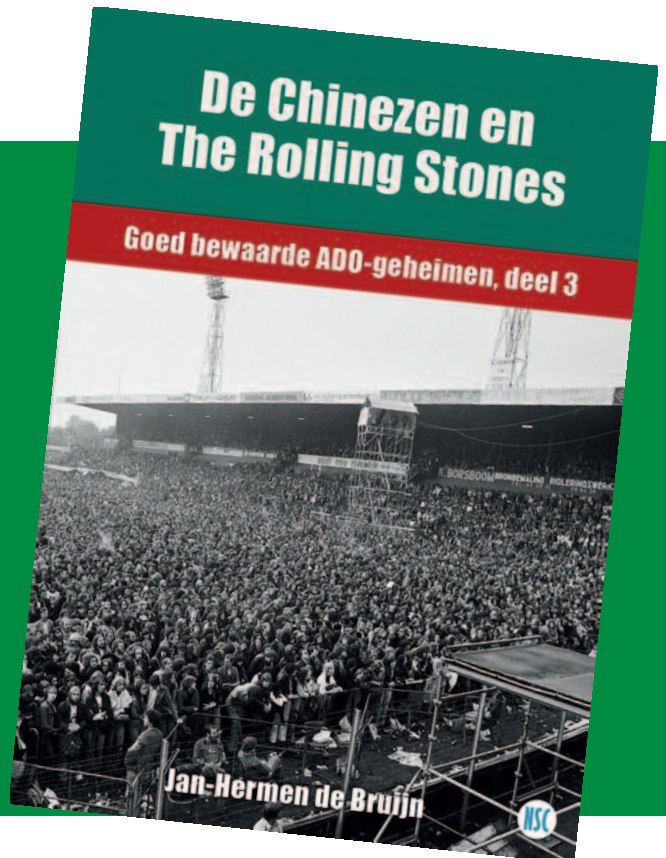
Vasas Budapest en ADO gezamenlijk op de foto tijdens het internationaal jeugdtoernooi van Rapid Wien in 1962. Leo Pluimgraaf in de voorste rij vierde van links.

Wij condoleren Leo's familie en wensen haar alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

GOED BEWAARDE ADO-GEHEIMEN ONTHULD (DEEL 3)

DE CHINEZEN EN THE ROLLING STONES

ONS LID **JAN-HERMEN DE BRUIJN** VERKEERDE IN DE AFGELOPEN `VEL MALEN IN EEN **BIJZONDERE POSITIE**. DOOR ZIJN ACTIVITEITEN EN KWALITEITEN ZAT HIJ MIDDEN IN ONTWIKKELINGEN **ACHTER DE SCHERMEN** EN ONDERNAM OOK INITIATIEVEN, DIE VAN INVLOED WAREN OP EN VOOR FC DEN HAAG EN ADO DEN HAAG. VAAK SITUATIES, WAAROP HET UITDRUKKELIJKE PREDICAAT GEHEIM RUSTTE.

Maar nu, vele jaren later kan hij ermee naar buiten treden. Zo verschenen al eerder twee boeken van zijn hand. Dit alles met Haagse relevantie. Eerst over Crujff, Happel, Mansveld en Maradona, daarna over Jol Berg, Haak en Holland Sport. En nu verschijnt deel 3. Ditmaal over 'slechts' twee onderwerpen: De Chinezen en The Rolling Stones.

Dat er veel meer schuil gaat dan velen vermoeden over een overname van een voetbalclub, in dit geval natuurlijk ADO Den Haag, maakt het boek wel heel duidelijk. Voor velen onthult het boek veel. Het is wel flink doorbijten om door de vele bomen het bos nog te zien. Daaraan valt niet te ontkomen, omdat zich vele complicaties voordeden en van veel ook complicaties werden gemaakt. Aan de andere kant, de stroperig overkomende processen bewijzen ook dat een overname niet even op een namiddag kan worden geregeld uit oogpunt van zorgvuldigheid. Natuurlijk, daaruit vloeien frustraties voort, zeker als de beoogde doelstellingen door wat dan ook niet worden gerealiseerd. Wie Jan-Hermen kent, weet hoe teleurgesteld hij was dat de aanvankelijk zo mooie Chinese dromen niet zijn waargemaakt zoals bedoeld. Dat steekt hij in zijn boek niet onder stoelen of banken. Het pleit voor hem, hoe onthullend soms ook, dat hij zich houdt bij de in zijn ogen voorgedane feiten en

zich niet verlaat in rancuneuze afrekeningen. Hoe groot de verleiding voor hem was en hoe gemakkelijk dit óók had gekund.

Als nog tamelijk jong en onervaren broekie was Jan-Hermen via vriend en toenmalig vrijetijdsmanager/bestuurder van FC Den Haag Fred van Hal nauw betrokken bij de organisatie van de concerten, die The Rolling Stones in mei 1976 gaven in het Zuiderparkstadion. In woord en beeld kreeg u daarvan al in de ADO Den Haag Post van februari 2024 een behoorlijk inkijkje. Ongelooflijk, wat daarbij organisatorisch en logistiek komt kijken. Maar ook, hoe aandoenlijk simpel deden zich zaken voor bij de optredens van zo'n wereldberoemde band. En wat een veelkoppig monster is het evenement. Alsof het een octopus is die zijn zuignappen laat neerdalen op talrijke aspecten die vooraf nauwelijks denkbaar zijn. Dat maakt Jan-Hermens boek als het ware een blauwdruk voor het organiseren van een evenement van een omvangrijk kaliber.

De datum van de officiële presentatie van het boek, uitgegeven door de Nederlandse Sportboeken Club van oud-speler Chris Willemsen, is overigens nog niet bekend. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

FELICIA DE ZEEUW:

VIA INSTAGRAM NAAR INDONESISCHE STAGE IN JAPAN

DANKZIJ ZIJN INDONESISCHE ROOTS VERWIERF RAFAEL STRUICK ALS SPELER VAN ADO DEN HAAG RAZENDSNEL EEN GROTE POPULARITEIT ONDER DE MIJJOENEN VOETBALLIEFHEBBERS IN DE GORDEL VAN SMARAGD. MOGELIJK VOLGT FELICIA DE ZEEUW IN ZIJN VOETSPOREN. DE TECHNISCH VAARDIGE MIDDENVELDER UIT HET BELOFTENTEAM WERD UITGENODIGD VOOR EEN TRAININGSSTAGE IN FEBRUARI MET INDONESIË ONDER 20.

Afkomstig van DSVP hulde Felicia de Zeeuw zich in 2018 in het geel en groen als speler van het toen net in het leven geroepen team van meiden onder 14. Daarvoor had zij bij de futures al kennis gemaakt met de opleiding van ADO Den Haag Vrouwen. Stap voor stap doorliep zij de Haagse School, om in de voorbereiding op dit seizoen in België haar debuut voor de hoofdmacht te maken in een vriendschappelijke wedstrijd tegen Westerlo. Na de jaarwisseling volgde haar Eredivisiedebuut als invaller in de thuiswedstrijd tegen FC Twente.

Thuis in Enschede volgde haar oma van moederskant dat duel op de voet via ESPN. Geboren op Ambon in de Molukken vormt Felicia's oma de link met Indonesië, waardoor de Indonesische voetbalbond geïnteresseerd raakte in het talent uit de Hofstad, dat haar technische vaardigheid combineert met Haagse onverzettelikheden. 'Ik kreeg via Instagram bericht of ik interesse had om voor het Indonesische elftal onder 20 te spelen', aldus Felicia over het eerste contact met haar moederland. Instagram is ook het medium waarop haar vroegere clubgenoot Rafael Struick inmiddels meer dan 5 miljoen volgers in Indonesië heeft.

Begroeting in Japan aan de voet van de vulkaan Fuji.

In actie voor ADO Den Haag Vrouwen 1 tegen PSV.

Eer gered

In oktober vorig jaar was Felicia nog een van de vele toeschouwers bij de allereerste wedstrijd van het Indonesische vrouwenteam in Nederland, uitgerekend tegen de vrouwen van ADO Den Haag. Vier maanden later meldde zij zich in Fuji (onder de rook van de gelijknamige vulkaan) voor een tweeweekse stage met Indonesië onder 20. In een selectie van 26 meiden was Felicia één van drie Nederlanders. 'Wij verblijven hier in een hotel en ons programma bestaat vooral uit wedstrijden tegen Japanse universiteitsteams', laat zij uit Fuji weten. In de eerste wedstrijd bleek het verschil met het op een hoog niveau staande Japanse vrouwenvoetbal groot te zijn. In de tweede helft in het veld gebracht stond Felicia wel aan de basis van de goal waarmee het Indonesische team in ieder geval de eer redde (7-1).

Vaak verdedigen

Vervolgens kwamen de meiden van Indonesië onder 20 in een toernooi nog eens zes keer in actie tegen universiteitsteams. De bondscoach van Indonesië

stuurde Felicia in vier wedstrijden het veld in. 'Hij probeerde de minuten zoveel mogelijk te verdelen over de hele selectie', aldus Felicia. Zij kwam elke keer als aanvallende middenvelder in actie, 'al moesten we tegen de sterke Japanse teams vaak verdedigen.' Wat ervoer Felicia als het opvallendste verschil tussen het spelen en trainen met de beloften en met Indonesië onder 20? 'Het onder 20 team van Indonesië bestond ook uit veel jonge meiden, terwijl er bij ADO meer leeftijdsgenoten zijn. Ik denk dat dat het grootste verschil is', klinkt het van de andere kant van de wereld.

Felicia hoort over een maand of en hoe de stage een vervolg krijgt. Een hele ervaring rijker vloog Garuda haar terug naar Nederland, helaas net niet meer op tijd om in de stad van haar oma ook de return van ADO Den Haag tegen FC Twente als kersvers international mee te maken.

Roeland Gelink

LISA GUIJT EN BRYAN DAVIES:

GEMENGDE GEVOELEN OVER SEIZOEN VAN PIEKEN EN DALEN

ALS **NIEUW TRAINERSDUO** VAN HET **BELOFTENTEAM** VAN DE VROUWEN KENDEN LISA GUIJT EN BRYAN DAVIES EEN **VOORTVAREND BEGIN** VAN HET SEIZOEN. NA DE VROEGE OVERHEVELING VAN **DRIE TALENTEN** NAAR DE A-SELECTIE KWAM DE KLAD IN DE PRESTATIES EN WERDEN PIEKEN GEVOLGD DOOR SOMS DIEPE DALEN.

Floor Bol

Victoria Boerboom

Jet van Mierlo

Lisa Guijt speelde zelf vier jaar in de opleiding van ADO Den Haag Vrouwen, vóór zij in 2021 de voetbalschoenen verruilde voor het trainerstenue, eerst als assistent en later hoofdtrainer van de meiden onder 16, dit seizoen als eerste verantwoordelijke voor de beloften.

Bryan Davies was drie seizoenen assistent-trainer van de beloften van PEC Zwolle en staat dit seizoen Lisa Guijt bij. Gevraagd naar de doelstelling deze voetbaljaargang, repliceert Lisa met wat hun ploeg zelf voorop stelde: 'Ons handhaven in poule A (de bovenste helft van de Eerste Divisie, red.)'. 'Zo hoog mogelijk finishen en zoveel mogelijk spelers door laten stromen', verwoordt Bryan het dubbele doel van het trainersduo. Zij zijn zich er goed van bewust dat die twee doelstellingen soms strijdig met elkaar kunnen zijn. 'Je wil met het team zo hoog mogelijk eindigen, omdat het hoogste niveau spelers de beste mogelijkheid biedt om zich door te ontwikkelen. Maar hoe meer spelers er doorstromen

naar de A-selectie, hoe zwakker jouw team wordt, en daardoor wordt de kans om in poule A te blijven weer minder', schetst Bryan een eeuwig onderwerp van discussie.

Duivels dilemma

De beloften hebben dat duivelse dilemma dit seizoen aan den lijve ervaren. Na een prima start van het seizoen werden Victoria Boerboom, Floor Bol en in een later stadium Jet van Mierlo vroeger dan gepland van de beloften doorgeschoven naar de A-selectie. Mission accomplished, zou je zeggen, maar dat ging wel direct ten koste van de resultaten. Vóór de winterstop behield ADO Den Haag desalniettemin de plek in poule A. Hoewel het eigen spel na de hervatting van de competitie nog vaak heel behoorlijk was, bleven voor de verzwakte beloften nieuwe zeges uit.

Leidend voor het antwoord op de vraag wat in dit geval

wijsheid is, zijn voor Lisa en Bryan niet de resultaten, maar de situatie waarin de speler zich het beste kan ontwikkelen. Dat kan zijn door met de A-selectie mee te trainen en in de beloften speelminuten te maken. 'Dat is bijvoorbeeld met Jet van Mierlo gebeurd.' Dat werd anders toen de aanvoerder van de beloften door het spelerstekort van de A-selectie daar niet gemist kon worden. Zo belandden ook andere beloften op de reservebank van de A-selectie, waardoor hun speeltijd bij de beloften weer beperkt werd. 'Om als talent door te groeien, moet je speelminuten maken', onderstreept Lisa wat zij het belangrijkste vindt. 'Het maakt mij niet uit bij welk team dat gebeurt.'

Geen druk

Over hoe zij zijn omgegaan met hun minder presterende team, zegt Lisa: 'Ik denk dat wij niet per se druk zetten op het moeten winnen. De nadruk ligt veel meer op hoe een wedstrijd zo goed mogelijk wordt voorbereid en hoe vervolgens de uitvoering is. Natuurlijk spelen we elke wedstrijd wel om te winnen. Maar van druk op spelers vanwege het resultaat is geen sprake, niet in de omgang of in de vorm van consequenties bij nederlagen.' Wat de trainers wel deden na de promotie van hun belangrijkste doelpuntenmakers, was de speelwijze wat aanpassen. 'Met een uitzakkende 6 konden onze backs wat hoger op spelen, zodat we wat meer mensen voorin hadden.' In een jaar van bijna louter nederlagen, zagen Lisa en Bryan hun pupillen vooral heel wisselvallig presteren. 'Dat heeft te maken met de spelers die je opstelt, maar ook met de vraag of er tijdens een wedstrijd spelers opstaan. Wat we vaak hebben gehad, is dat wij in een wedstrijd veel doelpunten achter elkaar tegen kregen. Je probeert spelers ervan bewust te maken wat er dan gebeurt en hoe zij dat kunnen helpen voorkomen. Dan is het fijn om te zien dat er na een tegendoelpunt tegen PSV wel goed wordt gereageerd.'

Later beter

Als trainers van een opleidingsteam beklagen Bryan en Lisa zich niet dat de KNVB van de beloftencompetitie een gedrocht heeft gemaakt door de competitie in tweeën te hakken, de leeftijdsgrens voor beloften te verlagen en ook nog eens kandidaat-Eredivisionisten toe te voegen. Bryan vindt dat niet onlogisch als het uiteindelijke streven is om te komen tot een Eerste en Tweede Divisie onder de Eredivisie, en daaronder een Topklasse. In die Topklasse zouden dan de beloften-teams kunnen spelen. 'Ik denk ook dat dat voortkomt

Lisa Guijt en Bryan Davies: voortvarend begin, na aanleveren talenten aan het eerste pieken en dalen.

uit wat de spelers zelf willen. Als je naar een competitie wil die zoveel mogelijk gelijk is aan die van de mannen, dan is het gevolg dat het een periode minder kan gaan, om later beter te worden.'

Toen Lisa in 2017 voor de beloften van ADO Den Haag ging spelen, was dat nog puur een ontwikkelingsteam. 'Toen ik begon, speelden wij in de Topklasse tegen vrouwenteams. Later is de beloftencompetitie daarvoor in de plaats gekomen.' Zij is er in ieder geval voorstander van om de leeftijdsgrens voor beloften weer te verhogen naar 20. 'Om de stap naar de Eredivisie goed te maken, hebben de meesten meer ervaring en kwaliteit nodig.' Als spelen in de Eerste Divisie een belemmering vormt om je opleidingsdoelen te bereiken, zou je dan niet moeten overwegen om met je team maar iets anders te gaan doen? 'Dat hebben wij toevallig met de meiden onder 16 gedaan', weet Lisa nog goed. 'Met Alex Scholte hebben wij toen zelf het initiatief genomen voor wedstrijden tegen andere meidenteams van profclubs uit Nederland en België. Die competitie is later door de KNVB overgenomen en bestaat nu nog steeds.'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

EEN UITGLIJER, MAAR VERDER LOON NAAR WERKEN

EÉN UITGLIJERTJE MAAR, VOOR DE REST WAS MAART TOT AAN DE **TOPPER THUIS** TEGEN FC DORDRECHT EEN VERVOLG OP **FEESTMAAND FEBRUARI**. WINST OP FC DEN BOSCH EN BIJ FC EMMEN EN VITESSE. ALLEEN THUIS TEGEN HET RAPPE EN TECHNISCH HOOGWAARDIGE JONG AZ GING HET PRESTATIEF GEZIEN FLINK MIS. SC CAMBUUR PAKTE ONS EVEN DE TWEEDE PLEK AF, MAAR EEN WEEK LATER NA DE BENAUWDE TRIOMF BIJ VITESSE, NAMEN DE MANNEN VAN TRAINER DARIJE KALEZIC **DE TWEEDE PROMOTIEPLEK** WEER OVER. HET WAS NIET ALTIJD EVEN FRAAI, MEESTAL WEL EFFECTIEF. INZET EN DRIVE WAREN BOVEN ALLE LOF VERHEVEN. **LOON NAAR WERKEN**, HEET ZOIETS.

2 MAART 2025

ADO DEN HAAG-FC DEN BOSCH 2-1 (1-0)

Hoe primair soms normen worden verlegd was duidelijk bij een dialoog op de tribune tijdens ADO Den Haag-FC Den Bosch. Toen na twee minuten het scorebord maagdelijk bleek klonk al het geluid van een tegenvallende wedstrijd. De bedenker verkeerde nog in de roes van Maastricht, een week eerder, toen ADO Den Haag na twee minuten al voorstond met 0-2 en na vijf minuten met 0-3. Tja...

Levendig was het schouwspel tegen de in Oeteldonkse sferen verkerende bezoekers uit de hoofdstad van Noord-Brabant wel. De meegekomen supporters hadden de vertrouwde blauwwitte kleuren met het drakenlogo voor deze gelegenheid verruild voor rood-geel-witte kleuren van Oeteldonk, de carnavaleske naam van de stad. Aan de kwalificatie 'goed' kwam het duel niet toe. Daarvoor waren misverstanden en slordigheden te talrijk. De ontzettend noeste arbeid, die wederzijds werd geleverd, sprak tot de verbeelding. Met Lee Bonis als lichtend voorbeeld. Door zijn druk zetten kwam ADO Den Haag regelmatig in balbezit. Qua vaardigheid toonden de bezoekers zich niet minder en op dit vlak zelfs iets geraffineerder. Het had ADO Den Haag zelfs een achterstand kunnen opleveren. Zo stuitte de bal na een inzet van Manziolo via doelman Kilian Nikiema en de onderkant van de lat terug het veld in. En ogenblikken later koesterde ADO Den Haag een voorsprong! Nikiema bleek meer te kunnen met dan cruciale reddingen ballen

Lee Bonis kopt ADO Den Haag naar de zege.

tegenhouden. Hij leverde met zijn hoge en verre uittrap de assist aan schutter Daryl van Mieghem. De beoordelingsfout van de Bossche doelman Pepijn van de Merbel bleek hierbij een factor van betekenis. Een situatie die deed terugdenken aan september 1967, toen tijdens ADO-Feyenoord de Haagse doelman Hennie Ardesch onder de bal doorliep na een ogenschijnlijk gevaarloze vrije trap van Hans Kraaij senior (de vader van...). Het bleek het kantelpunt van de wedstrijd, die van 2-2 transformeerde tot 3-6. Ardesch per brancard van het veld. En jaren later vertelde hij op dat moment een spontane aanval van migraine te hebben gekregen. Na rust kwam FC Den Bosch snel langs zij. Van Mieghem dekte de opgekomen Nick de Groot niet afdoende, waardoor deze kon scoren. Maar de reactie van ADO Den Haag kwam ook spoedig. Van Mieghem zette

voor, Bonis kopte tegendraads de bal achter doelman Van de Merbel. En die stand bleef staan, ook al ontstonden er situaties dat er zowel ten goede als ten kwade mutaties tot de mogelijkheden behoorden. In ieder geval tevredenheid over de zekerheid van deelneming aan de nacompetitie. Nog geen periodetitel. En ingetogen vreugde, omdat de focus nog steeds is gericht op een plek, die leidt tot directe promotie.

Scoreverloop: 32. Van Mieghem 1-0, 46.

De Groot 1-1, 51. Bonis 2-1.

Scheidsrechter: Manschot

Gele kaarten: Tomas (ADO Den Haag), Monzialo, Laros en Verbeek (FC Den Bosch)

Toeschouwers: 10.398

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem, Sylla; Vlak, Kilo; Van Mieghem (85. De Ruijter), Reischl (37. Rottier), Peupion (90 + 1. Houwaart); Bonis.

Opstelling FC Den Bosch

Van de Merbel; Maas (85. Van Hedel), Van Grunsven, Henderikx, De Groot; Bakal'a (74. Soomets), Laros, Verbeek (85. Gravenberch); Burgering, Monzialo (74. Acheffay), Kuijpers (Van Leeuwen).

7 MAART 2025

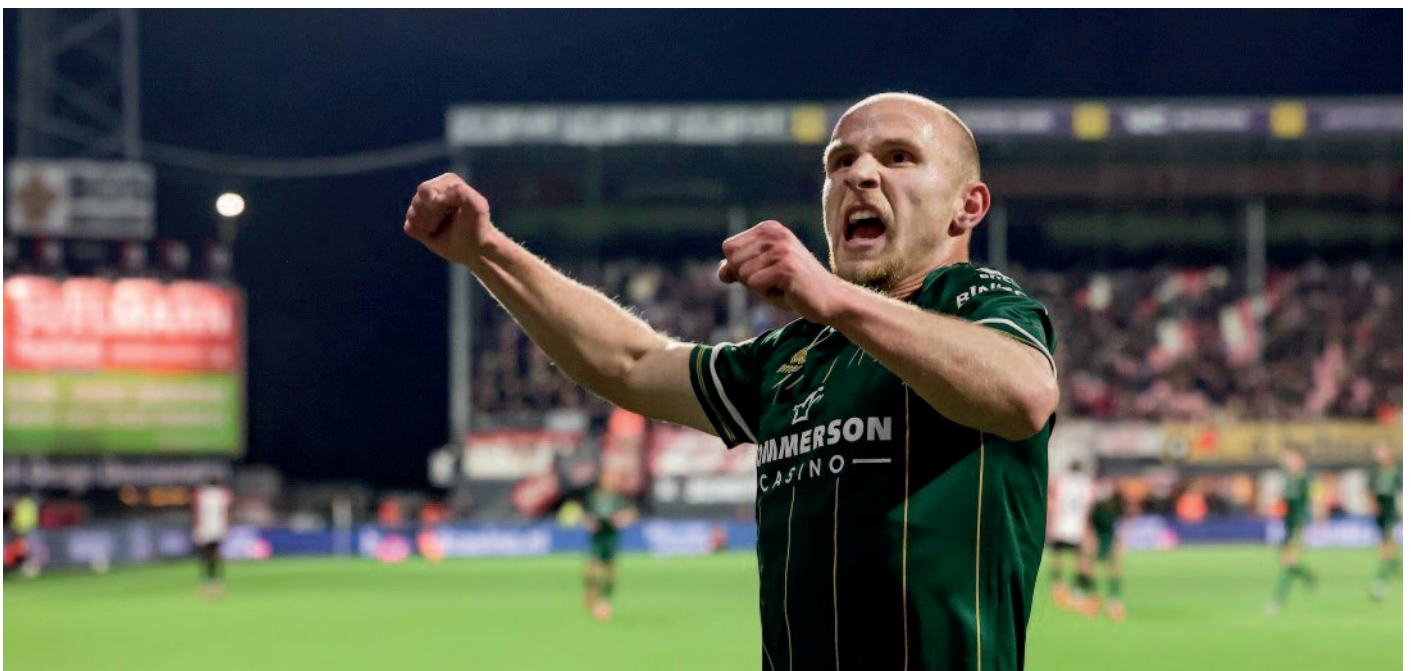
FC EMMEN-ADO DEN HAAG 0-1 (0-1)

Even feesten vanwege de periodetitel, daarna de focus op de directe promotieplaats.

De miniwinst in Emmen leverde tweevoudig succes op. De derde periodetitel kwam binnen en FC Dordrecht hielp mee door bij Telstar met 5-0 te verliezen, waardoor ADO Den Haag op de tweede, promotieplaats, belandde. Voor de meegereisde aanhang kende de vreugd opnieuw nauwelijks grenzen. Staf en spelers hielden zich ingetogen, vanwege het hogere doel, promotie. En die is vooralsnog allerminst zeker. Er zijn nog wel zware potten te gaan, zoals onder meer tegen rivalen SC Cambuur en

Evan Rottier in extase: zijn eerste doelpunt na terugkeer is goed voor de periodetitel.

FC Dordrecht. En tegen andere resterende opponenten liggen uitglijders op de loer. Echter, ook in de Drentse zuidoosthoek toonde de formatie van trainer Darije Kalezic zich een fanatiek weerbare ploeg, die al binnen een kwartier werd geholpen door een voorsprong. Jari Vlak verdedigde uit, passte op Daryl van Mieghem, die op zijn beurt de bal door het centrum plaatste op de op stoom liggende Evan Rottier. Diens schuiver in de verste (linkerhoek) verdween tegen het net, omdat doelman Jan Hoekstra een vingertopje te kort kwam. Rottier, teruggekeerd van FC Eindhoven, bekroonde zijn eerste basisplaats met een treffer, dit hem ook promoveerde tot matchwinner.

FC Emmen mocht veelvuldig de bal hebben, maar ADO Den Haag behield te controle. En namen de Drenten het Haagse doel onder vuur dan stond doelman Klian Nikiema paraat met soms formidabele reflexen. Als kijkspel weer niet van het niveau voor de schoonheidsprijs, maar gezien alle gevolgen van de winst maalde daar niemand om.

Scoreverloop: 13. Rottier 0-1

Scheidsrechter: Dieperink

Gele kaarten: Hammouti (FC Emmen), Waem en Kilo (ADO Den Haag)

Toeschouwers: 7.855

Opstelling FC Emmen

Hoekstra; Vos, Mulder, Te Wierik, Hammouti; Wagner, Rhein, Nsona; Kade (85. Soares), Hawkings (72. Geypens), Eduardo.

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem, Sylla; Kilo, Vlak; Van Mieghem (78. Schalk), Rottier, Peupion (85. De Ruijter); Bonis.

11 MAART 2025

ADO DEN HAAG-JONG AZ 0-3 (0-3)

Kort na het pakken van de prijsjes in Emmen moest thuis tegen Jong AZ de bezetting van de tweede (promotie)plek maar verder worden bestendigd. Wat schetst tot verbazing van velen, dat eer ADO Den Haag iets kon uitrichten de bezoekers uit Wijdewormer al een voorsprong van 0-3 hadden gecreëerd. Het gebeurde op verbluffende wijze, de ontegenzeggelijk volop getalenteerde en veel rappere AZ'ers lieten de gastheren staan

alsof zij er niet stonden, die eerste helft. Goed, achter komen via een strafschoep kan gebeuren. Met nog ruim een uur voetbal voor de boeg resteerde nog alle gelegenheid de schade te herstellen. Maar nee, ADO Den Haag kreeg maar geen grip op de tegenstander met zijn dartele veulens. En daarvan manifesteerde zich Ro-Zangelo Daal zich als een puur raspaardje. Niet alleen deze avond, maar al een aantal seizoenen. Hij mocht zelfs een aantal keren opdraven in de hoofdmacht van de Noord-Hollanders. Daal nam alle treffers deze avond voor zijn rekening, geproduceerd in elf minuten.

Cameron Peupion stormt tevergeefs ten aanval.

Week ADO Den Haag ditmaal ineens zo af van het sinds de hervatting van de competitie na het winterstopje gangbare patroon? Qua uitslag wel, maar zeker niet qua spel. De manco's, die voortdurend zichtbaar waren, buite Jong AZ uit en straffen deze meedogenloos af. Dat gold vooral voor de positiedekking en de veldbezetting. Daarom was het niet zo vreemd, dat trainer Darije Kalazic in de rust resoluut ingreep door een drievoudige wissel toe te passen. Hij bereikte in ieder geval vanuit zijn ploeg geredeneerd stabiliteit in de score en in het veld. Verschil kon ADO Den Haag echter niet maken en leek wijziging in de score dan ook nauwelijks meer aan de orde. Jammer voor ADO Den Haag, dat concurrent SC Cambuur voorbij zag gaan. De Friezen kwamen qua punten op gelijke hoogte, maar bezetten plek twee op basis van iets betere doelcijfers. Snel vergeten, deze uitglijer tegen Jong AZ!

Scoreverloop: 24. Daal (strafschoep) 0-1, 30. Daal 0-2, 35. Daal 0-3.

Matchwinner Alex Schalk als middelpunt van het feestje in het Arnhemse Gelredome.

Scheidsrechter: Gerrets

Gele kaarten: Dijkhuizen (ADO Den Haag), Daal, Boogaard en Engel (Jong AZ).

Toeschouwers: 6.980

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot (64. Dijkhuizen), Tomas (46. De Bruin), Waem, Sylla (46. De Ruijter); Kilo, Vlak; Van Mieghem, Rottier (86. Geoffrey), Peupion (46 Schalk); Bonis.

Opstelling Jong AZ

Kuijsten; Van Aken, Berkhout, Schouten (40. Van Duijl), Engel; Boogaard (76. Twisk), Kalisvaart, Gerold (76. Toppenberg); Oerip, Daal (86. Robbemond), Van den Ban (46. Smits).

14 MAART 2025

VITESSE ARNHEM-ADO DEN HAAG 0-1 (0-1)

Hoe zou het herstel van de nederlaag tijdens de dinsdagavond gespeelde wedstrijd tegen Jong AZ verlopen? De vrijdag daarop kwam in Arnhem het antwoord. Te gast bij Vitesse in het Eredivisiewaardige decor van het Gelredome, gevuld met ruim 16.000 toeschouwers, toonde ADO Den Haag zich weer de ploeg zoals zij zich sinds de jaarwisseling manifesteert: keihard werkend collectief, geluk hebbend en afdwingend. En ook ditmaal geen fraai voetbal, enkele hoogstandjes daargelaten. Per saldo kwam het er in de hoofdstad van Gelderland op neer, dat ADO Den Haag zich goed verzette tegen een Vitesse, dat onophoudelijk haar formidabele inzet toonde. En daarom verveelde het schouwspel geen moment. Bij het eindsignaal van scheidsrechter Alex Bos bleek de 0-1 van de in de basis weergekeerde Alex Schalk voldoende. Wel een treffer van fraaie makelij, want

je moet maar de tegenwoordigheid van geest en de gave hebben die afvallende bal van zo'n afstand schuin voor het doel zo zuiver gericht over alles en iedereen met een hoge lob in het doel te mikken. En dan moesten er nog ruim zestig minuten Arnhemse stormlopen worden doorstaan om de score te handhaven. En dat lukte weer, onder meer dankzij de inmiddels tot handelsmerk geworden reflexen van doelman Kilian Nikiema. ADO Den Haag terug op de tweede plek. Een dag later door de nederlaag van SC Cambuur bij koploper FC Volendam, weer echt alleen in bezit van de geel-groenen!

Tijdens de interlandbreak thuis oefenen tegen Sparta Rotterdam. En vervolgens op naar de topper in het kader van de strijd om de tweede promotieplek, thuis tegen FC Dordrecht!

Scoreverloop: 27. Schalk 0-1.

Scheidsrechter: Bos

Gele kaarten: Van den Brom (trainer), Büttner (Vitesse) en Kilo (ADO Den Haag).

Toeschouwers: 16.225

Opstelling Vitesse Arnhem

Bramel; Büttner, Steffen, Van Zwam, Egbring; Yegoian, Cornelisse, Koller (61. Tsingaras); De Regt, Huisman (71. Gudelij), Macheras (61. Visser).

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem, De Ruijter (46. Hämäläinen); Kilo, Vlak; Van Mieghem (84. Houwaart), Schalk (62. Peupion), Rottier; Bonis.

19 MAART 2025

ADO DEN HAAG-SPARTA 0-2 (0-1)

Oefenduel

Leuke entourage ditmaal bij een oefenpartij tijdens de interlandbreak. Publiek mocht komen en zorgde in het zonnetje voor een redelijk gevuld 'Midden Noord'. Zowel ADO Den Haag als oefenpartner Sparta beschikten niet over hun internationals uiteraard. De rest blijft in wedstrijdritme en jongeren krijgen hun kans op hun officiële debuut op het hoogste niveau. Wat het laatste betreft was het voor drie Onder 19'ers wel heel bijzonder.

Ties Brouwer, Danilo van Roekel en Senne Steijlen zullen hun optreden in het B!ngoal Stadion ongetwijfeld hebben te danken aan hun bijdragen tijdens Vitesse-ADO Den Haag onder 19 van de zaterdag daarvoor. Zij waren medeverantwoordelijk voor de even wonder-

Trainer Darije Kalezic bekijkt de wedstrijd niet vanuit de dug out, maar vanuit de nok van het B!ngoal Stadion op het videoplatform.

baarlijke als indrukwekkende come-back op Papendal, waar een achterstand van 2-0 en 3-1 uiteindelijk werd omgezet in een zege van 3-4. En daarmee behield Onder 19 de status van puntverlies vrije formatie na zes competitieduels. Bovendien is Ilajh de Ruijter hen voorgedaan door als Onder 19'er inmiddels een vaste plaats in de selectie van trainer Darije Kalezic te hebben veroverd. Kalezic nam ditmaal een andere plek in dan gebruikelijk. Hij zat in de nok van het stadion op het videoplatform om alles van deze invalshoek te observeren. De coaching langs de lijn liet hij ditmaal over aan zijn assistenten Regillio de Vrede en Levi Schwiebbe. Mooi was de rentree na langdurig blessureleed van Milan Hokke, die overigens na een half uurtje wel weer de bank mocht opzoeken. Minder gelukkig was de blessure, die Issac Dijkhuizen snel (5.) opliep door verdraaiing van de knie.

Juist, toen ADO Den Haag vanwege de behandeling van Dijkhuizen met tien man speelde, buitte Sparta die numerieke meerderheid uit. Shunsuke Mito genoot iets te veel vrijheid om de bal voor te zetten. En Nokkvi Thorisson torende boven alles en iedereen uit om in de Haagse doelmond raak te koppen: 0-1. Natuurlijk, Eredivisionist Sparta toonde zich de bovenliggende partij, schiep zich ook kansen via onder anderen Joel Ideho, die tijdens de winter transferwindow het geelgroene gestreepte shirt verruilde voor het roodwit gestreepte shirt van de Rotterdammers, die ditmaal geheel in het donkergroen speelden. Overigens, ook ADO Den Haag kwam toe aan wat mogelijkheden. Zoals Alex Schalk op aangeven van Maikey Houwaart. Sparta's doelman Yoeri Schoonderwaldt (ook ex-ADO Den Haag) kon de bal net

Geen besloten oefenduel ditmaal, dus een gezellig volle tribune vol (jeugdige) aanhangers in het zonnetje.

De drie 'musketiers' van Onder 19, (v.l.n.r.) Ties Brouwer, Danilo van Roekel en Senne Steijlen, blij met hun officieuze minuten in het eerste elftal.

uit zijn heiligdom tikken. Vervolgens testte Finn de Bruin – die de volle negentig minuten speelde – de vuisten van Schoonderwaldt. En toen Evan Rottier net was ingevalen voor Kürsad Sürmeli ging de bal net voor het Spartaanse doel langs. Hetzelfde beeld was te zien in de tweede helft. Kansjes voor ADO Den Haag, het betere spel van Sparta, dat via een fraaie voorbereiding (Mike

Kleijn en Aymane Bais) door een treffer vanuit de tweede lijn van Mohamed Nassoh op 0-2 kwam.

En nu gaat de focus op de thuistopper tegen FC Dodrecht....

Scoreverloop: 10. Thorisson 0-1, 70. Nassoh 0-2.

Scheidsrechter: Bos

Toeschouwers: 1.200

Opstelling ADO Den Haag

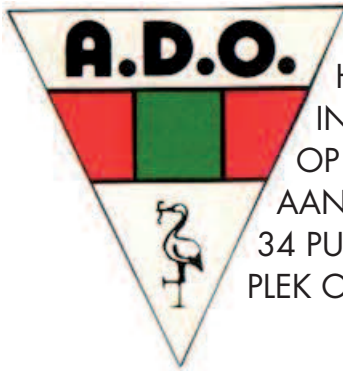
Wentges (46. Coremans); Van der Sloot (61. Van Roekel), Hämäläinen, Hokke (31. Heesen), Brouwer (46. Waem); De Bruin, Sürmeli (37. Rottier); Dijkhuizen (10. Brandt/72. Van Houwelingen), Houwaart, Geoffery (61. Van Mieghem); Schalk (61. Vlak).

Opstelling Sparta

Schoonderwaldt; Reith, Meissen, Quintero, Kleijn; Clement, Nassoh, El Dahri (46. Santos); Mito (79. Hoeve), Torisson, Ideho (46. Bais).

DE HAAGSE DERBY (DEEL 9)

VEEL DEBUTANTEN, MOEIZAME ZEGE VOOR ADO

IN HET VOORJAAR VAN 1960 WAS ADO ER IN HAAR DERDE EREDIVISIE JAAR UITERST MOEIZAAM IN GESLAAGD OM DEGRADATIE TE VOORKOMEN. OP HOUTRUST WAS HET SEIZOEN 1959-1960 AANZIENLIJK RUSTIGER VERLOPEN. SHS BEHAALDE 34 PUNTEN UIT 32 WEDSTRIJDEN, GOED VOOR DE 7DE PLEK OP DE RANGLIJST VAN DE EERSTE DIVISIE B.

Het door Herman Choufoer (verantwoordelijk voor de opstelling) en Rinus Loof (trainer) geleide ADO moest aan het begin van het nieuwe seizoen wennen aan het feit dat architect en spelverdeler Theo Timmermans het besluit had genomen om te stoppen met zijn actieve loopbaan op het hoogste niveau, afbouwde in lagere elftallen en zich vol enthousiasme stortte op bestuursactiviteiten. Eind juli, toen ADO en SHS elkaar troffen voor de traditionele seizoen opening, was hij volop bezig met de organisatie van een vriendschappelijke wedstrijd tegen het Zwitserse FC Biel (met de latere Duitse bondscoach Jupp Derwall als speler) enkele dagen later.

De KNVB had die zomer besloten dat met ingang van 1960/61 iedere Eredivisieclub maximaal vier volledige profspelers onder contract mocht hebben. ADO koos daarvoor onder meer Carol Schuurman die full-prof kon worden, maar wel onder voorwaarde dat hij zich ook zou bezighouden met de training van jeugdspelers. In tegenstelling tot Mick Clavan weigerde Schuurman het hem aangeboden contract te tekenen omdat hij vond dat hij als speler/trainer een hogere beloning diende te krijgen; ADO plaatste hem daarop op de transferlijst. Uiteraard toonden andere clubs belangstelling voor de spits die daar op zijn beurt niets van wilde weten omdat hij Den Haag niet wilde verlaten. Ook SHS wilde hem hebben, maar vond het door ADO gevraagde transferbedrag van 80.000 gulden te hoog.

Op het moment van de oefenwedstrijd was de situatie nog zo dat Schuurman niet naar ADO terug wilde en had bedreigd om naar de amateurs terug te gaan. (Pas begin

Niet de enige keer, dat Jan ten Hoopen koppend succes tracht te bewerkstelligen.

oktober werden de problemen tussen ADO en Schuurman – die bij Spoorwijk zijn conditie op peil had gehouden – opgelost, nadat de spits bij zijn werkgever voor elkaar had gekregen dat hij twee middagen per week de ADO-jeugd mocht trainen).

Drie dagen voor het optreden van de hoofdmachten speelden de reserves van ADO en SHS ook al tegen elkaar in een oefenwedstrijd die liefst 4.000 kijkers (!!) naar het Zuiderpark wist te lokken. Hun belangstelling trof een aantal nieuwe spelers die de nieuwe SHS-trainer Ludwig Veg (opvolger van Franz Fuchs) wilde uitprobe-

ren. Onder die nieuwe SHS-spelers behoorden de latere trainer Joop Castenmiller (ex VUC) en linksback Toon Valkenhoff – de broer van aanvaller Theo - van GDS. Echt succesvol waren ze niet, want de ADO-reserves wonnen met 4-0, onder meer door drie treffers van de klein van postuur zijnde linksbuiten Wim Waasdorp, die Jan Kruitbosch het leven zuur had gemaakt.

Drie dagen later kende ook het 'grote SHS' een aantal nieuwe gezichten. Omdat international/doelman Wim Landman nog met vakantie was, stond oud-ADO-keeper Frans Kok in het SHS-doel. De voormalige oud-amateur international (ex Olympia Gouda) Jan Kruitbosch – die drie dagen eerder nog was dol gespeeld tegen de ADO-reserves - maakte zijn debuut als linksback, waardoor Frits de Lange naar rechts verhuisde. In de voorhoede van SHS debuteerden twee nieuwe spelers: de 28-jarige Henk Heijmans (ex-LFC) als middenvoor en 23-jarige Piet van Wouw (ex RVC) op de linksbinnenplaats. Rinus Kruitbosch, de broer van Jan, verving de geblesseeerde ADO'er Freddy Eckhardt op de linksbuitenplaats en wegens een schorsing was Jan Dahrs (nieuw van Blauw Wit) niet beschikbaar.

Bij ADO was er – als gevolg van de absentie van de bokkende Schuurman - één debutant: de 21-jarige spits Jan ten Hoopen, een amateur-international die van Quick was gekomen. Ook nieuw bij ADO was het tenue. In het voorgaande seizoen had ADO de meeste thuiswedstrijden gespeeld met een wit shirt en een even witte broek. Op 30 juni werd in het Zuiderpark het 'traditionele shirt' gepresenteerd: rood met een verticale groene baan. Gecompleteerd met een ronde witte bies.

Die grijze zaterdagavond zag het er lang naar uit dat het hardwerkende SHS, dat met drie voormalige amateur-spelers in het veld stond, aan het langste eind zou trekken. Vooral omdat een aantal ADO-spelers (Haak, Rijnvis en Hoet met name) er flink met de pet naar gooiden. Dat SHS-nieuwelings als Heijmans en de gebroeders Kruitbosch het niveau eigenlijk niet aankonden viel daardoor lange tijd niet op.

In een levendige eerste helft wisten de doelmannen Kok en Van Vianen lange tijd hun doel schoon te houden. In de 40ste minuut was 'de lange' de eerste die capituleerde. Na een imponerende rush langs de lijn zette Van Wouw voor. Zijn voorzet werd door Heijmans gemist, maar door de toegesnelde Rinus Kruitbosch keihard

Jan ten Hoopen neemt het doel van SHS koppend onder vuur.

ingeschoten. Het was meteen het enige hoogtepunt in zijn SHS-carrière. Later in het seizoen zou deze 'voormalige vierdeklasser' nog in één competitie- en in één bekerwedstrijd in actie komen. Zonder daarin ooit nog een doelpunt op zijn naam te krijgen.

Een half jaar eerder had ADO een vriendschappelijke wedstrijd tegen SHS nog met 9-3 gewonnen. Dat de eredivisieclub nu bij de rust met 0-1 achter stond, was dus een kleine vernedering die in de tweede helft om een andere aanpak vroeg. En dat gebeurde ook. Onder leiding van de redelijk goed debuterende Ten Hoopen toog ADO ten aanval. En had al na acht minuten succes, toen Mick Clavan met een dieptepass Henny den Engelse bereikte. De rechtsbinnen rende Frits De Lange voorbij alsof hij er niet stond en liet daarna Frans Kok volledig kansloos (1-1).

De gelijkmaker had de inleiding moeten zijn voor meer rood-groen vuurwerk. Maar dat gebeurde niet. Niet ADO, maar SHS werd sterker, vooral door uitstekend voetbal van de linkervleugel Piet Van Wouw-Jan Eversdijk. Met veel moeite konden uitblinker Henk Jans (de vervanger van de met vakantie zijnde Jan van der Meer), Jan Verhoek, Theo Kleindijk en Cock Clavan voorkomen dat Martin van Vianen voor de tweede keer werd gepasseerd. Twee keer ook had ADO het geluk dat Eversdijk rakelings het doel miste.

Tegen alle verhoudingen in was het in de slotfase ADO dat alsnog de oefenwedstrijd in haar voordeel besliste. En net als in het begin van de tweede periode was het Den Engelse die met een fraai schot Kok passeerde: 2-1. Een dag na de wedstrijd kreeg heel ADO een schok toen Johannes (Hannie) Nijhuis in zijn huis op 70-jarige leeftijd plotseling bleek te zijn overleden. Nijhuis was al in 1905

lid geworden en in 1918 tot erelid benoemd. Tussen 1912 en 1924 was hij de 'buitengewoon robuuste doelman' van het eerste elftal. Drie dagen later, voorafgaande aan de met 2-1 gewonnen wedstrijd tegen FC Biel, werd er een minuut stilte gehouden. Ook hingen de vlaggen in het Zuiderpark halfstok.

ZATERDAG 30 JULI 1960

ADO-SHS 2-1 (0-1)

Scoreverloop: 40 Rinus Kruitbosch 0-1, rust, 53 Den Engelse 1-1, 85 Den Engelse 1-1

Toeschouwers: 10.000

ADO

Martin Van Vianen

Jan Verhoek

Henk Jans

Theo Kleindijk

Guus Haak

Cock Clavan

Jan ten Hoopen

Henny Den Engelse

Peter Hoet

Mick Clavan

Lex Rijnvis

Jan Eversdijk

Piet Van Wouw

Henk Heijmans

Theo Valkenhoff

Rinus Kruitbosch

(Cees IJspelder)

Arie De Wit

Frans van Galen

Wout Zuidgeest

Jan Kruitbosch

Frits De Lange

Frans Kok

SHS

HISTORISCHE STADIONS

(DEEL 5) WINNEN VAN ATLÉTICO DE MADRID IN ESTADIO VICENTE CALDERÓN

MET TWEE OVERWINNINGEN EN EEN GELIJKSPEL (IN EEN PERIODE VAN SLECHTS 70 UUR) TEGEN SPAANSE CLUBS UIT DE LAGERE REGIONEN, HAD 'TOPCLUB ADO' Z'N STATUS IN HET SLUITSTUK VAN HET SEIZOEN 1970-1971 KEURIG WAARGEMAAKT, ZOALS JAN-HERMEN DE BRUIJN IN DE VORIGE EDITIE VAN ADO DEN HAAG POST SCHREEF. HIJ GAAT HIERONDER VERDER MET ZIJN VERHAAL OVER DE TRIP NAAR SPANJE. OP BEZOEK BIJ DE GROTE RIVAAL VAN REAL, ATLÉTICO DE MADRID. HET GEPLANDE BEZOEK AAN BARCELONA GING ECHTER NIET DOOR...

Nu – zo zag het er op zondagavond nog uit - wachtte het echte werk met wedstrijden tegen Atlético de Madrid (derde op één punt achterstand van kampioen Valencia) en FC Barcelona) dat tweede was geworden. Barça was geëindigd met net zoveel punten als Valencia, maar had de titelrace verloren door de onderlinge resultaten (1-1 in Valencia, 0-2 in Barcelona). De wedstrijd in Madrid was gepland op woensdag 16 juni, die tegen FC Barcelona op zaterdag, drie dagen later. En niet in Nou Camp maar in een op dat moment nog niet bekend ander stadion. Uiteindelijk is die laatste wedstrijd in dat jaar zelfs nooit meer gespeeld. Toen op woensdagavond FC Barcelona nog geen duidelijkheid kon verschaffen, besloot manager Eddy Hartmann per direct een einde te maken aan de Spaanse trip. (Een jaar later speelde FC Den Haag alsnog tegen CF Barcelona. Dat was in La Coruña in de finale van de prestigieuze Trofeo Teresa Herrera. Op 28 mei 1972 won Barcelona die bijzondere wedstrijd met 2-0 dankzij treffers van Zabalza en Asensi).

En zo werd Atlético de Madrid-ADO voor de Hagenaars de laatste wedstrijd van het beste eredivisie seizoen ooit. Een echte test tegen de halve finalist van het Europe Cup-1 toernooi in een iconisch stadion. Plaats van handeling op die 16de juni was immers de imposante voetbaltempel: het Estadio Vicente Calderón (dat destijds nog de naam Estadio del Manzanarés had).

Het feit, dat Atlético al sinds 2017 niet meer in Vicente Calderón speelt en dat het nieuwe Estadio Wanda Metropolitano in 2019 zelfs al een Champions League finale mocht organiseren, doet niets af aan het feit dat

Het prachtige Estadio Vicente Calderón vlak voordat het werd afgebroken.

het inmiddels zelfs afgebroken stadion door veel fans wordt beschouwd als het spirituele huis van hun Club Atlético de Madrid, de topclub die ondanks 10 landstitels en 10 overwinningen in de Copa del Rey voor altijd moet leven in de schaduw van Real en Barça.

Het Estadio Vicente Calderón was niet het eerste thuisstadion waar Atlético speelde. Tot het midden van de jaren zestig werd Atlético's originele thuisbasis, het Estadio Metropolitano, aan alle kanten ingesloten door woningen en andere stadsontwikkelingen. Dus kocht Atlético een groot stuk land ten zuidwesten van het centrum van Madrid, naast een gasfabriek en aan de oevers van de Rio Manzanarés. De bouw van het nieuwe stadion begon in 1961, maar verliep tergend langzaam. Omdat de club financieel in de problemen zat, trok ze in het seizoen 1964-65 zelfs een jaar lang in bij Real Madrid. Er zou

De teamfoto genomen voor de laatste wedstrijd van het authentieke ADO, op 16 juni 1971 voor de aftrap tegen Atlético de Madrid. Staand v.l.n.r.: Ardesch, De Zoete, Advocaat, Van den Oever, Berg en Van Vliet. Zittend v.l.n.r.: Korevaar, Couperus, Pas, Hestad en Roodnat.

daarna nog een laatste zwanenzang zijn voor het stokoude Metropolitano, toen Atléti terugkeerde voor een laatste seizoen in 1965-66 en daarin zelfs de titel won van de Primera División!!!

Uiteindelijk, op 2 oktober 1966, was het nieuwe stadion min of meer klaar en werd het onofficieel geopend met een wedstrijd tegen Valencia. Het werd aanvankelijk dus het Estadio del Manzanarés genoemd, naar de rivier die achter de op dat moment nog lang niet voltooide hoofdtribune liep. Het geld was tijdelijk op en dus had de belangrijkste tribune nog geen dak en bestond slechts uit aan aantal rijen stoelen met daarachter een bouwplaats. Pas vier jaar later, in het seizoen van de wedstrijd tegen ADO werd de hoofdtribune afgebouwd: prachtig afstekend tegen de oever van de Manzanarés en hoog torenend over de zesbaans M30 ringweg van Madrid die onder de hoofdtribune door loopt.

Het stadion met 62.000 zitplaatsen (het was het eerste stadion met alleen zitplaatsen in Spanje) werd op 23 mei 1972 officieel en in aanwezigheid van generaal Franco

en de nog jonge koning Juan Carlos geopend met een vriendschappelijke wedstrijd tussen Spanje en Uruguay. Bij die gelegenheid werd het stadion officieel omgedoopt tot Estadio Vicente Calderón, naar de voorzitter van de club die toezicht had gehouden op de bouw-ontwikkelingen.

Twee maanden voordat ADO in het Estadio del Manzanarés aantrad speelde Ajax er al als eerste Nederlandse club voor Europees voetbal tegen Atlético. Op woensdag 14 april stonden beide clubs tegen elkaar van de halve finale van de Europa Cup voor Landskampioenen. Atléti won die heenwedstrijd met 1-0 maar ging twee weken later in het Olympisch Stadion met 3-0 ten onder tegen Cruiff en co. Toevallig dezelfde scores van ADO in de eredivisie dat seizoen.

Atlético-Ajax was de eerste van zeven Europese wedstrijden tussen de Madrilenen en een Nederlandse club. Meestal liep dat voor de Nederlandse partij niet goed af. Zo verloor FC Groningen in de UEFA Cup-seizoenen 1983/1984 en 1988/1989 twee keer met 2-1 en kon PSV

in drie Champions League wedstrijden ook niet winnen. Op 26 november 2008 werd het 2-1 voor Atlético en in 2016 op twee verschillende gelegenheden 0-0 (15-03-2016) en 2-0 (23-11-2016) voor Atlético. De enige Nederlandse Europa Cup-zege in Estadio Vicente Calderón stamt van woensdag 19 maart 1997. Na een 1-1 in Amsterdam moest de beslissing in de kwartfinale van de Champions League in Madrid vallen. Het werd een spectaculaire wedstrijd die na 90 minuten ook in 1-1 was geëindigd en die vooral bekend werd door de prachtige 1-2, een doelpunt van de Portugees Dani. Daarna zouden beide teams ieder nog één keer doel treffen. Het winnende doelpunt (de 2-3 in de 119de minuut) kwam uiteindelijk op naam van Tijani Babangida.

Opvallend – en tekenend voor de kracht van ADO in dat seizoen – lukte de rood-groenen wel waar het Ajax van

Ardesch speelde geweldig in Madrid. Later vertelde hij dat vertegenwoordigers van Atlético hem hadden willen kopen van ADO. De transfer zou niet zijn doorggegaan omdat Spaanse clubs in die tijd slechts twee buitenlanders onder contract mocht hebben.

Crujff & co twee maanden eerder faalden. Na een uiterst intensieve strijd, vol snelheid van beide teams, was het na 90 minuten 2-3 in het voordeel van de Zuiderparkers. Het door de 47-jarige Fransman Marcel Domingo getrainde Atlético de Madrid gebruikte de wedstrijd vooral om de Argentijnse vleugelspeler Ramon Hector Ponce van de Argentijnse kampioen Boca Juniors uit te proberen. Hoewel hij uitstekend speelde en na 12 minuten het openingsdoelpunt op zijn naam schreef door Henny Ardesch met een laag schot te passeren, had ADO niet lang nodig om langs zij te komen. Na 25 minuten kreeg doelman José Patecho een schot van René Pas niet onder controle, waarna ADO's Noorse linksbuiten Harrie Hestad de bal tegen het net knalde (1-1). Even later had het in traditioneel rood-groen spelend ADO een strafschop moeten hebben, maar een wilde charge op Wytse Couperus – die eerder dat seizoen in Oranje had gedebutteerd - werd ten onrechte niet met een 11-meter trap bestraft.

Halverwege de tweede helft nam de thuisclub opnieuw de leiding. De bij afwezigheid van Ton Thie keepende Hennie Ardesch had een aantal prachtige reddingen verricht, maar slaagde er na 24 minuten niet in een schot van Pataco onder controle te krijgen. De pas 17-jarige middenvelder Eugenio Leal, afkomstig uit Atlético's jeugdopleiding, was er als de kippen bij en schreef de tweede Spaanse treffer op zijn naam.

Nog geen vier minuten later legde Couperus de 15.000 in het Estadio del Manzanarés het zwijgen op door vanaf het middenveld op te rukken en van grote afstand raak te schieten. En nog eens vier minuten later werd de wedstrijd definitief door ADO beslist. Na een combinatie tussen Roodnat en Couperus was het aan Harald Berg om doelman José Patecho voor een derde keer te passeren.

(ook hier is onduidelijkheid over ADO's doelpuntenmakers. In een e-mail noemt Ardesch Wytse Couperus als de maker van het tweede en derde doelpunt. In een uitgebreid verslag lijkt Mundo Deportivo echter zeker te zijn van Couperus en Berg).

Om ADO's overwinning nog eens van wat extra cachet te voorzien: Atlético's selectie was - met drie landstitels en twee Copa del Rey's in een periode van acht jaar – één van de beste uit de clubgeschiedenis. Zonder een tegentreffer in de laatste minuut zouden ze in 1974 de Europa

Doelman Hennie Ardesch als gelegheidsaanvoerder bij de toss voor het duel bij Atlético de Madrid.

Cup gewonnen hebben. Twee dagen later won Bayern de replay met 4-0. Wel werd Atlético dat jaar wereldkampioen door de Intercontinental Cup (Bayern wilde niet spelen) te winnen door het Argentijnse Independiente met 4-1 over twee wedstrijden te verslaan.

Tot het eind van de jaren 1980 was het Estadio Vicente Calderón imposant maar saai. Dat veranderde toen de stoelen op de bovenste ring rood-wit werden en die op de onderste ring blauw; een weerspiegeling van Atlético's outfit. In 2002 werden sky-boxen aan de hoofdtribune toegevoegd en werden de twee grote, gapende gaten aan weerszijde van diezelfde hoofdtribune opgevuld met twee enorme tv-schermen. De capaciteit liep daardoor terug tot 54.851.

Uiteindelijk groeide Atlético uit z'n jasje. In 2011 werd begonnen met de verbouwing van het al bestaande Estadio de la Comunidad of La Peineta tot een stadion met 67.500 zitplaatsen. Dit (aanvankelijk) tot groot ongenoegen van de fans van Atlético, die vonden dat deze plek - ver ten noordoosten van Madrid - veel te ver weg

lag. De protesten waren echter tevergeefs.

Aan het einde van het seizoen 2016-17 kwam het einde van het Vicente Calderón. In een tijdsperiode van zeven dagen was Vicente Calderón het toneel van Atlético's laatste competitiewedstrijd (3-1 tegen Athletic Club in La Liga 21-05-17), de finale van de Copa del Rey (Barcelona tegen Sevilla 5-0 27-05-17) en ten slotte op 28 mei 2017 van een wedstrijd tussen een team van Atlético Madrid-legendes tegen een Wereldteam.

De club verhuisde in september 2017 naar het nieuwe Estadio Wanda Metropolitano; 18 maanden later werd het Calderón afgebroken.

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

2 maart 2025:	ADO Den Haag-FC Den Bosch	2-1
7 maart 2025:	FC Emmen-ADO Den Haag	0-1
11 maart 2025:	ADO Den Haag-Jong AZ	0-3
14 maart 2025:	Vitesse-ADO Den Haag	0-1
19 maart 2025:	ADO Den Haag-Sparta (oefenduel).	0-2

Irfan Karijowidjojo blijft baas over de bal tijdens ADO Den Haag onder 21-PEC Zwolle

Onder 21

8 maart 2025:	ADO Den Haag-PEC Zwolle	1-2
15 maart 2025:	Vitesse-ADO Den Haag (verplaatst naar 3 mei 2025)	
22 maart 2025:	ADO Den Haag-FC Groningen	2-4
25 maart 2025:	ADO Den Haag-Vitesse	4-0

Onder 19

8 maart 2025:	ADO Den Haag-SC Heerenveen	2-1
15 maart 2025:	Vitesse-ADO Den Haag	3-4

Onder 17

1 maart 2025:	Alphense Boys-ADO Den Haag	2-0
9 maart 2025:	Excelsior-ADO Den Haag	3-2
15 maart 2025:	ADO Den Haag-FC Dordrecht	2-2
18 maart 2025:	ADO Den Haag-Willem II	1-3
22 maart 2025:	Fortuna Sittard-ADO Den Haag	3-0

De doelman van Feyenoord pareert één van de vele doelpogingen van ADO Den Haag onder 16.

Onder 16

25 februari 2025:	ADO Den Haag-Ajax	1-1
1 maart 2025:	Feyenoord-ADO Den Haag	1-0
9 maart 2025:	Excelsior-ADO Den Haag	2-1
15 maart 2025:	ADO Den Haag-PSV	0-3
22 maart 2025:	Almere City FC-ADO Den Haag (verplaatst naar 26 april 2025)	

Onder 15

1 maart 2025:	NAC-ADO Den Haag	2-2
8 maart 2025:	ADO Den Haag-De Graafschap	2-2
15 maart 2025:	ADO Den Haag-Sparta	1-2
22 maart 2025:	AZ-ADO Den Haag	4-1

Onder 14

1 maart 2025:	Sparta-ADO Den Haag	1-3
8 maart 2025:	ADO Den Haag-Spartaan'20	1-0
15 maart 2025:	FC Den Bosch-ADO Den Haag	1-3
22 maart 2025:	ADO Den Haag-De Betrokken Spartaan	6-0

Manon van Raaij heeft in extremis voor de 2-2 tegen Telstar gezorgd en schreeuwt het uit van blijdschap. Floortje Bol (links) is niet minder verheugd.

Onder 13-1

1 maart 2025:	ADO Den Haag-Feyenoord	1-6
9 maart 2025:	Excelsior-ADO Den Haag	0-2
15 maart 2025:	ADO Den Haag-PSV	1-6
22 maart 2025:	Sparta-ADO Den Haag	0-6

Onder 13-2

8 maart 2025:	ADO Den Haag-Excelsior JO13-1	3-2
15 maart 2025:	SV Nootdorp JO13-1 – ADO Den Haag	3-0
22 maart 2025:	ADO Den Haag-Spartaan'20	2-1

VROUWEN

2 maart 2025:	FC Twente-ADO Den Haag	7-0
9 maart 2025:	Excelsior-ADO Den Haag	0-4
15 maart 2025:	FC Twente-ADO Den Haag (beker)	1-0
22 maart 2025:	ADO Den Haag-Telstar	2-2

Vrouwen 2e team

1 maart 2025:	ADO Den Haag-Quick Boys 1	4-1
8 maart 2025:	Foreholte 1-ADO Den Haag	1-1
15 maart 2025:	DVVA 1-ADO Den Haag	4-0
22 maart 2025:	ADO Den Haag-CSW 1	1-0

Jong (beloften)

1 maart 2025:	NAC Breda 1-ADO Den Haag	4-1
8 maart 2025:	ADO Den Haag-PSV	1-3
22 maart 2025:	ADO Den Haag-FC Utrecht	2-1

Onder 16

1 maart 2025:	ADO Den Haag-Vredenburg JO15-1	0-1
8 maart 2025:	ADO Den Haag-LYRA JO15-1	0-1
15 maart 2025:	HBS JO15-2 – ADO Den Haag	2-0

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

- 7 april 2025: Jong FC Utrecht-ADO Den Haag
- 11 april 2025: Telstar-ADO Den Haag
- 20 april 2025: ADO Den Haag-Jong PSV
- 24 april 2025: Roda JC-ADO Den Haag
- 2 mei 2025: ADO Den Haag-SC Cambuur
- 9 mei 2025: VVV-Venlo – ADO Den Haag
(laatste wedstrijd reguliere competitie)

Beeld uit ADO Den Haag onder 21-PEC Zwolle, binnenkort de return en kans op sportieve revanche in de hoofdstad van Overijssel.

Onder 21

- 5 april 2025: SC Cambuur-ADO Den Haag
- 12 april 2025: ADO Den Haag-FC Twente/Heracles
- 19 april 2025: PEC Zwolle-ADO Den Haag
- 3 mei 2025: ADO Den Haag-Vitesse

Onder 19

- 5 april 2025: FC Groningen-ADO Den Haag
- 12 april 2025: ADO Den Haag-NEC
- 19 april 2025: SC Heerenveen-ADO Den Haag
- 3 mei 2025: ADO Den Haag-Vitesse

Onder 17

- 5 april 2025: ADO Den Haag-Alphense Boys
- 12 april 2025: Willem II-ADO Den Haag
- 19 april 2025: ADO Den Haag-Excelsior
- 3 mei 2025: FC Dordrecht-ADO Den Haag

Het trainersduo Henk de Zeeuw-Ryan Koolwijk van Onder 19, dat de ongeslagen status in de voorjaarscompetitie hoopt te behouden.

Onder 16

- 5 april 2025: ADO Den Haag-Feyenoord
- 12 april 2025: Ajax-ADO Den Haag
- 19 april 2025: ADO Den Haag-Excelsior
- 3 mei 2025: PSV-ADO Den Haag

Onder 15

- 5 april 2025: ADO Den Haag-Feyenoord
- 12 april 2025: PSV-ADO Den Haag
- 19 april 2025: De Graafschap-ADO Den Haag
- 3 mei 2025: Sparta-ADO Den Haag

Onder 14

- 5 april 2025: Alphense Boys-ADO Den Haag
- 12 april 2025: ADO Den Haag-NEC

Hier nog de strijd op het Rotterdamse Varkenoord tussen Feyenoord en ADO Den Haag onder 16, binnenkort de return op De Aftrap.

19 april 2025: Spartaan'20-ADO Den Haag
 3 mei 2025: ADO Den Haag-FC Den Bosch

Onder 13-1

5 april 2025: ADO Den Haag – VVV-Venlo
 12 april 2025: Feyenoord-ADO Den Haag
 19 april 2025: ADO Den Haag-Excelsior
 3 mei 2025: PSV-ADO Den Haag

Onder 13-2

5 april 2025: Westlandia JO13-1 – ADO Den Haag
 12 april 2025: ADO Den Haag-Quick Boys JO13-1
 10 mei 2025: TVC Breda JO13-1-ADO Den Haag

Onder 12

5 april 2025: ADO Den Haag-PSV
 12 april 2025: FC Den Bosch-ADO Den Haag
 3 mei 2025: AZ-ADO Den Haag

Onder 11

29 maart 2025: PSV-ADO Den Haag
 3 mei 2025: ADO Den Haag-AZ

ADO Den Haag Vrouwen

30 maart 2025: Ajax-ADO Den Haag
 19 april 2025: ADO Den Haag-PEC Zwolle
 3 mei 2025: AZ-ADO Den Haag

Jong (beloften)

12 april 2025: Ajax-ADO Den Haag
 19 april 2025: ADO Den Haag-Sparta
 3 mei 2025: FC Twente-ADO Den Haag

Vrouwen 2

5 april 2025: ADO Den Haag-FC Rijnvogels
 12 april 2025: RKAVV 1-ADO Den Haag
 3 mei 2025: UVS 1-ADO Den Haag

Onder 16

30 maart 2025: ADO Den Haag-Go Ahead Eagles
 5 april 2025: ADO Den Haag-VCS JO15-2
 12 april 2025: Verburch JO15-2-ADO Den Haag
 10 mei 2025: ADO Den Haag-GDA JO15-12

UITSMIJTER!

'WIJ SPELEN EREDIVISIE, ONS EERSTE NOG NIET...'

BIJZONDERE EREDIVISIE DEED 23 MAART DE AFTRAP WEER AAN. EN BIJZONDER WERD DIE DAG MET EEN HEUSE OPENINGSCEREMONIE VOL VLAGVERTOON. ER WERD VOLOP GEZWAAID MET DE VANEN VAN AZ, EXCLSIOR, NAC BREDA EN NEC, MAAR HET GEELGROEN VAN ADO DEN HAAG VOERDE UITERAARD DE BOVENTOON BIJ DE OPKOMST DER GLADIATOREN, WAARBIJ GEEN ONDERSCHIED GELDT TUSSEN GROOT, KLEIN, DIK, DUN, KERELS EN MEIDEN. IEDEREEN DEED VOL OVERGAVE MEE, VOCAAL BEGELEID DOOR SPEAKER VAN TROUWE DIENST FRED ZUIDERWIJK. DE WEDSTRIJDEN WAREN SPANNEND, DE PENALTYSERIES WAREN NET ZO VOL VAN VREUGD EN DRAMATIEK ALS LATER OP DE AVOND BIJ SPANJE-NEDERLAND. IN HET ZUIDERPARK WAREN GEEN VERLIEZERS, ALLEEN MAAR WINNAARS OP EN ROND HET VELD. EN WAREMPEL, OOK NOG ONVERWACHT HOOG BEZOEK! TWEE OOIEVAARS STREKEN NEER EN KWAMEN EEN KIJKJE NEMEN VANAF DE LICHTMASTEN. EEN ZEER BIJZONDERE OPMERKING KLONK AAN HET EINDE VAN DE DAG UIT DE MOND VAN ÉÉN VAN ONZE G-STORKS: 'WIJ SPELEN EREDIVISIE, ONS EERSTE ELFTAL NOG NIET!' EEN MOOIERE UITSMIJTER IS NIET TE BEDENKEN...

